

AQUAE

Núm 38 - Juny 2012

Revista Municipal de Caldes de Malavella

Caldes venç la Malavella

SUMARI

- Troben un altre tapir al Camp dels Ninots
- Consells per frenar l'expansió del mosquit tigre
- El pou de glaç de les Mateues
- Obres guanyadores del Premi de Microliteratura
- Repàs de l'Aplec de la Sardana i la Festa de la Malavella entre altres
- Entrevista a Amadeu P. Fontán, pintor.
- Economia: Entrevista a Ricard Tauler
- Carrers: Can Solà Gros I (1a part)
- Història de Caldes: Balneari Prats, estiu de 1935
- 4a part de la ruta de les ermites
- I moltes coses més...

AQUAE

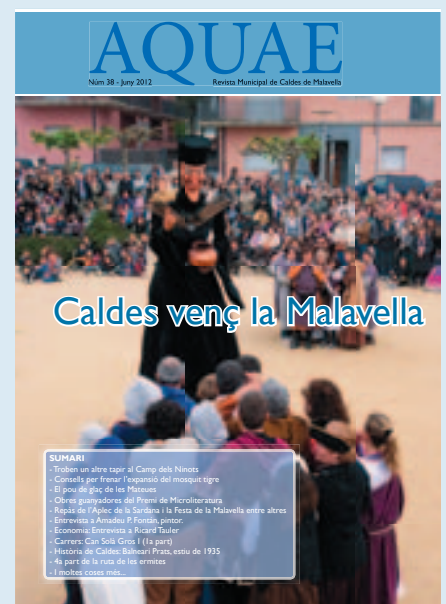
Anuncia't a l'Aquae a partir de 15€!

Si vols fer publicitat entre els caldens, arriba una nova manera d'anunciar-te, molt econòmica i eficaç! Si et dones a conèixer a través de l'Aquae tindràs els següents avantatges:

- És un mitjà **gratuit**
- Té una tirada de **1.700 exemplars**
- Arriba a bona part de les llars de Caldes
- Té unes **tarifes molt econòmiques**, a l'abast de tothom

Si ets una empresa, un comerç, una indústria, un professional... anuncia't a la revista municipal de Caldes de Malavella. **És la millor manera de publicitar-te!**

Informa-te'n a l'Ajuntament de Caldes de Malavella (972 47 00 05).

AQUAE, revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.700 exemplars GRATUÏTS.

Dipòsit legal: B-35.961/01

Edita: Ajuntament de Caldes de Malavella, C/Vall d'Ilobera, s/n, 17455 Caldes de Malavella (La Selva).
Telèfon 972 470 005

Direcció: Regidoria de Comunicació de Caldes de Malavella.

Coordinació: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65
aquae@caldesdemalavella.cat

Consell de redacció: Salvador Balliu, Mercè Rossell, Albert Torrent, Xavier Amores, Feluca Díaz, Anna Macias, Oscar Planes, Antoni Llopart, Carmen Duran, Ramon Luque, Paula Brujats i Esther Domínguez.

Han col·laborat en aquest número:

Flavia B. Freire, Pere Serrats, Ramon Torrent i Logroño, Club Excursionista Caldes, Paco Gamero, Antoni Vilà Ribot, Sussi Bartomeu i Francisco Jiménez.

Disseny i maquetació: Xavi Amores

Agraïments: Entitats culturals, esportives, escoles, instituts i AMPES.

Fotos: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65 -
info@alberttorrent.cat

Foto de portada:
Albert Torrent i Amagat

Contacte per suggeriments i lliurament de material:
aquae@caldesdemalavella.cat

Impressió:
Anman Gràfiques del Vallès, S.L.

Hi col·labora:

Diputació de Girona

L'abril passat ens va deixar el nostre company de Consell de Redacció, l'Eduard Rodríguez i Enrich. Els que només el coneixíem d'això vam descobrir de seguida el seu sentit pràctic, la seva empenta, l'habilitat per facilitar el consens i per trobar solucions. Els que el coneixien d'altres facetes de la seva vida han volgut dedicar-li unes paraules d'homenatge que ens fem nostres la resta del Consell de Redacció:

A l'Eduard Rodríguez i Enrich

L'Eduard, ja no hi és, i quin buit ens ha deixat! Un buit impossible d'omplir.

De personalitat abassegadora, impactava a qui el coneixia perquè era una persona molt especial, realment molt poc corrent. De contacte fàcil, afable, sensible, extraordinàriament amable, sempre conciliador i, per tot això i per damunt de tot això, carismàtic.

Treballador incansable, rigurós i perfeccionista, d'una força inegotable, voluntariós, sempre disposat i predisposat. Actiu, vital i optimista.

El que era difícil ho feia fàcil, de la dificultat en treia sempre una bona oportunitat. Practicant i defensor del "donar sempre, sense esperar res a canvi".

Les casualitats de la vida ens van fer trobar: el lloc de naixement i parents i amics comuns. Mai no oblidaré el moment i sobretot mai no oblidaré la manera en què ell ho va propiciar. El seu sentit de

família, el seu sentit de l'amistat, la responsabilitat en la feina i el valor de les aficions van fer d'ell un gran mestre que engrescava amb gran saviesa a qui l'escoltava sense que importés l'edat que tingués, en tantes i tantes tertúlies. Per això sempre dic al meu fill: Ell, l'Eduard, sí. Ell sí que és el millor exemple a seguir.

Gràcies per haver-te creuat en els nostres camins

Seguim pensant en tu...

Ma. Mercè Rossell i Rius

Benvolgut Eduard, estimat amic!

Sense quasi saber de la teva greu malaltia vàrem rebre la notícia de la teva mort, ens va agafar desprevinguts i ens va deixar desconsolats i desorientats. Així és com de vegades es presenta la mort i es posa a les nostres vides. Hem pogut compartir poc temps la nostra col·laboració a la revista, tu amb els teus cotxes i jo aprenent de tot amb els meus carrers però la nostra amistat ve de molt més lluny, d'aquells temps quan érem molt més joves i els nostres fills eren petits i, com no? feliços. Podria explicar moltes coses però em quedo amb la teva simpatia, aquell caràcter alegre, ple de bondat, de bonhomia i d'home de bé que irradiaves i aquell somriure que ens dedicaves quan ens vèiem i que ens inspirava alegria. Adéu estimat amic, com a creient, tinc l'esperança que algun dia ens tornarem a veure.

Carmen Duran

Eduard Rodríguez, un exemple a seguir

Tinc la sort d'haver pogut col·laborar amb l'Eduard en diverses activitats com ara CDC de Caldes de Malavella, l'Aquae i diversos projectes d'àmbit empresarial. L'Eduard ha estat una persona activa, compromesa, un home d'empresa que entenia el treball com un mitjà i, per tant, intentava que qualsevol treballador, al marge del seu càrrec, tingués la consideració i el respecte que es mereix, i que la empresa sigui un mitjà de desenvolupament personal amb la consegüent dimensió humana dels seus integrants. Des del primer moment hem tingut una especial afinitat en tots els temes, tot i tenir trajectòries i edats força diferenciades.

Home d'inquietuds, també formava part del Consell de Redacció i escrivia a la revista Aquae per fer arribar a la resta el millor d'ell mateix. Tots dos volíem crear una plataforma per potenciar l'economia de Caldes de Malavella. La seva gran afició, el món del motor, ha estat també exponent de la seva trajectòria professional. Les anècdotes i els records ajudant a la gent son innumerables; sempre estava disposat a ajudar al seu voltant.

Els seus darrers dies va estar dedicat a transmetre optimisme i comunicar missatges a les persones properes, com aquell que passa de curs i intenta facilitar la feina als companys que encara s'han d'examinar. Vull expressar el meu sentiment i admiració. Persones com l'Eduard fan créixer els pobles i la gent al seu entorn i ens donen lliçons a diari de com compaginar humanitat i professionalitat, estimant a l'hora el nostre país. El seu record ens fa créixer a tots dia a dia, i ens inspira per millorar, sense deixar de costat a la gent del nostre voltant.

Oscar Planes

TRIBUNA OBERTA

Carta de Comiat

Com va la dita...? "La vida ens dóna mil voltes". Malauradament, ens toca fer-ne una altra. Per raons de feina, ens veiem obligats a tornar al nostre país natal, Irlanda. Un cop s'acabi el curs escolar tocarà fer les maletes.

Volem donar les gràcies a la gent de Caldes que ens ha donat la benvinguda des del principi.

Costa creure la quantitat d'esdeveniments que hem compartit amb tots vosaltres, en un poble que sembla tant tranquil!

Casals d'estiu, Escola Esportiva, teatre, coral, tallers de guitarra i de djembé, botifarrades, botineteges, castanyades, trobades de gegants, descobriments arqueològics, festes majors, aplecs de sardana, la Fira de l'Aigua i de la Malavella, els mercats locals, el mercat d'oportunitats, etc.

Hem vist els nostres fills passar per l'escola des de P3 fins a 4t d'ESO. Hem jugat a la plaça Amical de Mauthausen amb els amics. Hem ballat davant de l'Ajuntament Nou amb la Malavella, hem vist el Mag Lari i els nostres fills al teatre municipal. Hem anat a les urnes municipals dues vegades. Hem après dues llengües. Hem sobreviscut nevades, inundacions, sequeres, onades de calor...

Hem escoltat música en directe i contes a la biblioteca. Ens hem pibat de riure mirant els "guies ufisials". Ens hem aficionat al Barça... Ens hem disfressat de conills Duracell, princeses, bebès. Hem descobert que aquí a Catalunya hi ha un tronc que caga regals i hem après els noms dels Reis de l'Orient.

En fi, hem viscut vuit anys de la bona vida aquí a Caldes i hem fet

molts amics/amigues. Esperem poder tornar de tant en tant per visitar el nostre poble adoptiu.

Moltíssimes gràcies de tot cor i, com diu el mestre Lluís Llach, "Que tinguem sort", tots plegats.

John, Louise (Lluïsa), Alison, Graeme i Robert Duff

Contrasantit

Acomençaments de maig, i per encàrrec del nostre fill Joan Enric, vaig anar a l'Ajuntament a demanar una llicència d'obres per pintar la façana de la seva casa ubicada al nº6 del carrer Mestre Mas Ros. Em van atendre com sempre amb total correcció i amabilitat els diferents empleats municipals i, una vegada omplerts els corresponents impresos, vaig abonar la quantia estipulada que van assignar. La finca està davant de l'Església i està catalogada d'ençà que es va fer la reforma de seu entorn, en els anys vuitanta i fou pintada amb els colors actuals pels tècnics de l'Ajuntament.

Crec il·lògic i al mateix temps un contrasantit que s'hagi de pagar una taxa per fer una millora, per petita que sigui, tenint en compte que hi guanyarà l'entorn del nostre poble.

També entenc que en els moments actuals d'una profunda crisi l'Ajuntament recapti diners d'on sigui, encara que en el cas que comento el més lògic seria no donar un premi però tampoc aplicar cap taxa.

Joan Guilayn Campeny

Troben el fòssil d'un altre tapir al Camp dels Ninots

La campanya d'excavació del Camp dels Ninots d'enguany s'ha tancat amb la troballa en molt bon estat del fòssil d'un nou tapir (*Tapirus arvernensis*) femella d'uns 1,80 m de llargada i 1,30 m d'alçada, que devia pesar uns 250 quilograms.

El Camp dels Ninots ha esdevingut un referent indiscutible per a tots els científics que vulguin estudiar aquest tapir ja que acumula el 70% dels fòssils d'aquesta espècie trobats a tot el món. A més, és l'únic lloc en què els fòssils apareixen sencers i en la mateixa disposició de quan es van morir els animals.

La resta de troballes trobades aquest any (fulles, granotes, troncs, peixos...) juntament amb les dels 8 anys anteriors contribueixen a reconstruir l'ecosistema de la zona fa 3,2 milions d'anys com a una zona subtropical amb el cràter d'un volcà ensorrat a l'interior del qual es va formar un llac que va servir als animals herbívors com a lloc on trobar aigua i menjar i un refugi dels predadors.

En aquest sentit, la prestigiosa revista internacional "Geologica acta" ha publicat un article sobre el Camp dels Ninots i el defineix com una "instantània del passat" per l'excel·lent estat de con-

servació dels fòssils. El jaciment és una font d'informació de primer ordre a Europa sobre el període del Pliocè ja que, a més, és un dels jaciments amb més riquesa d'espècies.

Paral·lelament, en un altre sector, s'han trobat 150 restes molt més recents d'eines fetes per humans durant el Pleistocè superior (fa uns 18.000 anys), que aporten informació sobre com eren les darreres societats caçadores i recol·lectores del Paleolític superior a la comarca de la Selva.

La importància de les troballes es reflecteix amb la visita institucional que va rebre el jaciment. En la foto podem veure, d'esquerra a dreta, la cap territorial d'Arqueologia de les comarques gironines, Montserrat Mataró; el coordinador de l'excavació, Bruno Gómez; l'Alcalde, Salvador Balliu; les regidores Àngela Maria Frigolé i Gemma Alsina; el director de l'IPHES, Eudald Carbonell; el subdirector general de Patrimoni de la Generalitat, Josep Manuel Rueda; la regidora, Mercè Rossell i l'altre codirector de l'excavació, Gerard Campeny.

L'excavació ha estat dirigida pels caldens Gerard Campeny i Bru-

Foto: Gerard Campeny / IPHES. Text: Treballant en l'extracció del fòssil del tapir.

no Gómez, de l'IPHES (Institut Català de Paleoecologia Humana i Evolució Social). Enguany hi han participat una vintena d'estudiants de diferents parts del món així com un equip multidisciplinari de científics especialitzats que han estudiat les troballes i que les analitzaran en els propers mesos per obtenir-ne més informació. Per altra banda, l'exposició del Camp dels Ninots s'exposarà de forma permanent a la sala exposicions de Cal Ferrer de la Plaça. Es podrà visitar tots els diumenges al finalitzar les visites guiades i en visites i excursions programades. Constituirà així una nou atractiu turístic i de divulgació d'aquest jaciment que any rere any va agafant renom internacional.

Foto: Gerard Campeny / IPHES. Text: Vista general de la zona excavada enguany

Gerard Campeny explicant les troballes en la visita al Camp dels Ninots el dia 22 de maig.

Explicació davant de les autoritats

La prevenció, la millor eina contra el mosquit tigre

Biologia de l'espècie

El mosquit tigre (*Aedes albopictus*), present a Caldes des del 2009, és un mosquit urbà que aprofita petites masses d'aigua estancades d'origen humà per pondre els ous i reproduir-se (bidons, gerros, plats de testos, cubells, galledes, pneumàtics, cendrers i qualsevol recipient que estigui a l'aire lliure). És de color quasi negre, amb unes bandes de color blanc plantejat a les potes i una ratlla blanca longitudinal al dors i pot fer entre 2 i 10 mm de llarg.

Els ous són negres i fan uns 0,5 mm de llargària per uns 0,16 mm d'amplada. Les larves triguen de 5 a 10 dies per transformar-se en pupes que s'alimenten de la matèria orgànica suspesa en l'aigua. Al cap de dos dies, les pupes es transformen en adults.

Molèsties i implicacions per a la salut

És força agressiu i les picades solen ser més doloroses que les d'altres mosquits. Tot i que no hi cria, pot refugiar-se en la vegetació i l'herba i sol picar a les cames. Aquesta espècie té la capacitat de transmetre malalties infeccioses (dengue, febre groga, chikungunya...), encara que aquestes es troben a milers de quilòme-

tres de casa nostra i és molt poc probable que això succeeixi.

Què podem fer per evitar-lo?

La forma més senzilla, efectiva i econòmica de combatre'l és no deixar-lo criar evitant acumulacions d'aigua. Cal saber que un mosquit tigre té un radi d'acció molt petit, d'una mitjana d'uns 150 metres. Si ens estan picant, vol dir que tenen ben a prop algun lloc de cria. Té una especial predilecció pels dipòsits o acumulacions d'aigua artificials de petit volum. Cal esmentar que el mosquit tigre no cria en basses, rieres o llacs, ni en grans acumulacions d'aigua. Les principals mesures preventives que podem dur a terme a casa són:

1- Buidar qualsevol recipient de l'exterior que pugui acumular aigua i posar-lo sota cobert o cap per avall: joguines, cendrers, gerros, galledes, carretons, plats sota els testos, safareigs, pneumàtics, lones,...

2- Netejar regularment de fulles les zones de drenatge o canals de desguàs (embornals del pati, sistemes de refrigeració, canaleres dels teulats i terrasses).

3- Posar peixos a les fonts o petites basses ornamentals dels jardins perquè es mengin les larves

4- Cobrir (per exemple amb sorra) els petits forats i depressions del terreny que acumulin aigua.

5- Cobrir amb tapes hermètiques o teles mosquiteres (de forats no més grans de 2 mm) els dipòsits de recollida d'aigua per regar.

6- Mantenir cobertes les piscines mentre no s'utilitzen. Les piscines de plàstic s'han de buidar periòdicament, i si no es fan servir cal retirar-les.

7- Evitar acumular deixalles.

8- Canviar sovint l'aigua dels plats dels animals domèstics (mínim 2 cops per setmana)

Pel que fa als espais públics, des de l'Ajuntament es programen tractaments antilarvaris als embornals que poden acumular aigua i poden esdevenir problemàtics entre els mesos de maig i octubre.

Què cal fer si el trobem?

Si detectem la presència del mosquit tigre, cal prendre immediatament les mesures preventives anteriorment esmentades i trucar al Servei de Control del Mosquit (tel. 972 45 12 31) o bé a l'Ajuntament (972 47 00 05).

Agraïm la col·laboració de Paco Gamero en l'elaboració d'aquest article.

Referències:

<http://www.gencat.cat/web/multimedia/cat/mosquit/swf/mosquit.swf>

<http://www.mosquitgirona.cat/>

http://www20.gencat.cat/docs/canalsalut/Home%20Canal%20Salut/Ciudadania/Vida_saludable/Entorn_saludable/el_medi/les_plagues/el_mosquit_tigre/Documents/estrategia_mosquit_tigre_10_juny_2011.pdf

La Marató per la pobresa recapta a Caldes prop de 1.000 euros

Diverses entitats van organitzar actes diversos el diumenge 27 de maig passat per tal de recaptar diners per la Marató per la pobresa que organitza TV3. Aquí teniu el llistat de les recaptacions, així com un recull de fotos de la diada:

Càritas i Aula De Música: 200,00 €
Casa Rosa: 163.03 €
Club Patinatge Artístic Caldes: 95,00 €
Associació de Sardanistes: 60.74 €
Unió Esportiva Caldes: 41.85 €
Germanes Hospitalàries i Càritas: 95,00 €
Societat Gastronòmica i Pub Tèrmic: 44.16 €
Colla Gegantera de Caldes: 162.20 €
Esplai Sant Esteve: 135.00 €
Total: 996.98 €

La Colla Gegantera fent el ball de la Malavella

L'Ajuntament vol agrair les entitats que hi han col·laborat per l'organització de les activitats així com per la tasca de recaptació de diners, i a la població per les seves aportacions per aquest fi benèfic.

La parada de Càritas i de les Germanes Hospitalàries

La sopa freda de la Societat Gastronòmica i del Pub Tèrmic

Fent una prova de la gimcana del Centre d'Esplai Sant Esteve. Foto:CESE.

Xocolata solidària dels jubilats de la Casa Rosa

Audició de l'Aula de Música

El programa Divendres de TV3 visita Caldes

Divendres, el programa que emet TV3 les tardes de dilluns a divendres va visitar Caldes la setmana del 16 al 19 d'abril. Durant aquests dies, des del plató es van fer diverses desconnexions per conèixer as-

pectes del nostre municipi com són les peculiaritats lingüístiques, la història, les propietats de l'aigua, la cuina termal, els balnearis, les entitats... La intervenció de l'Orquestra Internacional Maravella va tancar la visita de la unitat

mòbil de TV3. Encara el divendres 20, uns quants caldens van assistir de públic en directe al plató del programa. Caldes va aprofitar doncs l'oportunitat de donar a conèixer els seus atractius a tota Catalunya.

📹 Paraules en ruta, amb Màrius Serra.

📹 Aprenent paraules de Caldes

📹 Responent a les preguntes de l'Espartac Perant.

📹 Visita de caldens al plató de TV3. Foto: Joan Mas

Més de 250 persones intenten descobrir qui va matar el tapir del camp dels ninots

El diumenge dia 6 de maig va tenir lloc a Caldes de Malavella el "Geolodia 2012", en el que van participar més de 250 persones. Un "Geolodia" és una festa de divulgació de les Ciències de la Terra a través d'una de les seves facetes més atractives: una sortida de camp guiada per geòlegs.

Es tracta d'una activitat promoguda per la Societat Geològica d'Espanya (SGE) i l'Associació Espanyola Per a l'Ensenyança de les Ciències de la Terra (AEPECT), que se celebra el mateix dia a tot l'Estat espanyol. S'adreça al públic de totes les edats i és gratuïta.

Aquest any, l'organització ha escollit Caldes de Malavella, un dels punts geològicament més significatius de les comarques gironines. A través d'un itinerari guiat i experiments científics, els experts van donar una sèrie d'explicacions perquè els assistents descobrissin qui va matar el tapir del camp dels ninots: Van ser els romans, un terratrèmol, l'erupció d'un volcà, l'aigua calenta o els gasos volcànics?

L'itinerari s'inicià a la plaça de l'Ajuntament, on es van exposar les rèpliques dels animals trobats al jaciment del Camp dels Ninots. A les Termes Romanes es van explicar les diferents edats geològiques i es va plantejar la possibilitat que els romans haguessin mort el tapir. La següent parada va ser la bassa de Can Teixidor, on es va mostrar el procés que desencadena terratrèmols mitjançant una

maqueta. L'itinerari va continuar cap al Camp dels Ninots, on es va poder observar el jaciment i un experiment va simular l'erupció d'un volcà. La penúltima parada va ser la Font de la Mina, on es va explicar de forma molt didàctica perquè brolla aigua calenta a Caldes i quines característiques té. Finalment, a la Plaça de l'Aigua, un altre experiment va plantejar si el diòxid de carboni d'origen volcànic podria haver mort el tapir.

Al final de l'itinerari els assistents van omplir un qüestionari i entre els que el van respondre correctament es van sortejar llibres d'"El Camp dels Ninots. Rastres de l'evolució", editat per l'Ajuntament de Caldes i l'IPHES. Els guanyadors van ser: Arnau Costa, Xènia Sancho, Edgar Benítez, Ero-la Pons i Aitor Goñi.

La jornada va ser un èxit, ja que els més de 250 assistents van fer que s'haguessin de fer més grups dels previstos, que iniciaven l'itinerari en diferents franges horàries. L'organització va ser a càrrec de GEOCAMB (Centre de Geologia i Cartografia Ambiental de la UdG) i van col·laborar-hi l'Ajuntament de Caldes, l'IPHES, el Ministeri d'Economia i Competitivitat, l'Institut Geològic i Miner d'Espanya, la Fundació Espanyola per a la Ciència i Tecnologia (FECYT) i la Universitat Autònoma de Barcelona.

9è Premi de microliteratura Joaquim Carbó

Us presentem les obres guanyadores de la novena edició del premi de microliteratura Joaquim Carbó:

CATEGORIA ADULTS

1r premi absolut:

Josep M. Codina Tobías

– Com balla aquesta capçalera! Qualsevol diria que hi feres la guerra enlloc de l'amor.

– He sentit multitud de comparacions entre ambdós però, al meu criteri, són totes una farsa; o em diràs que Aquil·les i Hèctor netejaven les armes abans d'entrar en combat?

No, pare, sempre havent fet córrer la sang i a punt per ser embeinades. En tot cas, no em preocupa massa; l'he considerat sempre inútil la capçalera. Barana o post que es posa al cap del llit perquè els coixins no caiguin o per a adornament, segons el diccionari de l'IEC, i tinc el llit enclotat a la paret; no caurà cap coixí. I, et diré més, té una certa gràcia bellugar-la amb el dit gros del peu quan la Margarida em proposa de fer un gir de 180 graus al nostre modus operandi. El que sí que em treu de polleguera és que grinyolin les potes. De poc serví aquell recull de contes infantils de 76 pàgines

que vaig posar a una d'elles; passat un mes vaig veure'm obligat a in-

terrompre el coit perquè ja xerricava la de l'altre extrem. I, és clar, no va haver-hi collons de trobar un llibre de proporcions similars; ens fan llegir aquests totxos a l'escola! Tinc calculat que Testament a Praga i Mirall trencat, un sobre l'altre i de forma horitzontal, mesuren cinc centímetres i set mil·límetres: la mida exacte de les potes. Un dia d'aquests faré el canvi, segur que donen un toc d'originalitat a l'habitació. Saps què et dic? Que ja que hi som, m'hi posaré ara. Friso per veure'n el resultat. Ah! I aprofitaré per buidar les escombraries de sota la taula d'estudi; ja vessa de preservatius usats i circulars de l'ajuntament i sortides a museus i centres culturals. M'ajudes?

Premi Local:

Gemma Casanovas

Llença't

Mig incorporada en aquest llit d'hospital, observant com la claror es fa seva la matinada, per fi ja no tinc por.

Somric recordant. Em tiba la pell de la cara i em cou.

Veig nítidament com em persegues el dia que vaig fer 18 anys. No vas parar d'insistir fins que em vaig deixar conduir per la teva moto, sota el gran roure, i vas obrir el portaequipatges per donar-me una cervesa (la meva primera cervesa) i un regal. Em

vas dir que el tenies des de feia mesos, tots els mesos que feia que n'estaves enamorat

i jo vaig somriure i riure més que mai i em vaig deixar donar el regal i cent petons (els meus primers petons).

Respiro a fons i una fiblada m'atravessa les masegades costelles.

No ho entenc. Miro enrere i no ho entenc. Érem feliços. Jo era feliç. No se si va ser la vergonya el que em va fer perdonar-te aquell cop (el teu primer cop). No recordo ni perquè discutíem, però segur no era per res important.

Plaf!!

Em va quedar un xiulet a l'orella i la sensació que perdia l'equilibri i la dignitat en aquell mateix instant. Silenci. Quietud absoluta. I la teva impressionant mirada freda de llop. I terror. Anys de terror.

Fa una estona, després de quinze dies d'hospital per la teva pallissa (la teva última pallissa) m'has trucat enfilat al pont de Praga, el mateix pont on em vas demanar per viure junts.

- M'has de perdonar, no passarà més!!!! t'ho juro!!! si no em perdones ... em

llençaré al riu!!! ho faré!! He sentit el silenci. La quietud absoluta i el teu terror. I he contestat.

- ... Llença't.

CATEGORIA JUVENIL

Premi 1r nivell:

M. Carme Urios Martín

Music for Prague 1968

En Jacques descendí de l'avió per la rampa que connectava amb la planta superior de l'aeroport, agafant la nansa de la seva maleta i caminant fins a la rampa mecànica que portava al pis inferior.

Quan va aixecar els ulls li va sobtar veure un noi jove i ben vestit a la porta. No li hagués donat importància si el desconegut no l'hagués estat mirant amb una estranya fixació.

Les seves suspicàcies es veieren aviat confirmades quan arribà al peu de la rampa i el noi li somriugué, acostant-se.

- Podria acompanyar-me, si us plau? – Preguntà amablement el desconegut, no sobrepassant els dinou anys.

- Per què? – Va preguntar en Jacques, sense voler amb bastant hostilitat.

L'altre esborrà el seu somriure i s'aproximà més, fins a murmurar a la seva oïda:

- Sé el que et proposes En Jacques no va tenir oportunitat de dir res. En mil·lèsimes de segon el canó d'una pistola pressiona el seu estomac, i el foradava amb un projectil de plom.

La sang començà a brollar, i en pocs minuts Jacques caigué a terra

veient el sostre des dels seus ulls cecs. El seu assassí s'apressà a obrir la maleta i a rebuscar entre la roba, posant-se molt nerviós davant l'imminent arribada dels guardes de seguretat.

S'aixecà lentament, present entre les mans la caràtula d'un cd:

- "Music for Prague 1968"... Rabiós, llança la caixa a terra aixafant-la d'una trepitjada- M'he equivocat!

Després arrencà a córrer, empenyent els horripilants viatgers que s'arremolinaven al voltant del cadàver.

Dies després, la policia acceptà definitivament que havien de tancar el cas: l'assassí no es trobava fixat i probablement ja hagués escapat del país. La família de la víctima mai arribaria a tan sols sospitar que en realitat allò hagués estat producte d'una confusió en un conflicte entre màfies.

Premi 2n nivell:

Laura Casanovas Díez

Aïllat

Flotant sobre un cel blau veig passar els meus records, com núvols en l'aire, que em freguen la punta dels dits i hi deixen aquella fragància delicada. Sóc dins una bombolla, amb la que puc viatjar allà on desitgi, visitar el que més m'agradi i sentir-me lliure en un món sense límits. Vesteixo un vestit verd de seda que m'arriba fins els genolls, amb unes ballarines als

peus d'un color més clar. La bombolla no em deixa veure amb claredat el que m'envolta, però jo m'imagino que és un món com el dels somnis. Veig passar un ocell blanc pel meu cantó, té el plomatge llis i inclinat per la rapidesa del seu vol, sembla que a la cua hi té alguna ploma més grisosa, tit i que no ho acabo de veure bé. El vull seguir per submergir-me en noves aventures, però no puc, tinc el temps just per viure allò que ja està planejat. Sobrevolo Praga, la ciutat més desitjada, la que des de petita vaig enyorar, i és que aquí és on vivia la meua vida. Però ara no tinc temps per pensar en això, necessito veure el mar, tastar l'aigua que diuen que és salada, volar fins a la lluna i descobrir l'olor que fa.

Necessito fer tantes coses que m'espanto quan veig el temps que em queda. Crec que d'aquí poc m'hauré de despertar, i hauré d'esperar un dia més per a tornar somniar meravelles. I és que, en un hospital com el meu, tancat en aquesta mena de bombolla, és molt difícil recórrer món d'alguna altra manera

CATEGORIA INFANTIL

1r Premi 6è curs:

Irina Casas Castaño

Praga

Fa dies que li pregunto als meus pares...

a Praga, quan hi podem

anar?!

és una ciutat molt bonica, l'hauríem d'anar a visitar...

Punxes i més punxes, impossibles de comptar, cada una té una història, que m'agradaria escoltar. Hi ha un pont que és tot de pedra

amb moltes figures a dalt, a baix, hi ha un llac d'aigües cristal·lines

i una estàtua al costat.

Ja no sé gaires més coses, ja que no l'he visitat, ara falta convèncer als pares

a veure si m'hi volen portar...

Accèssit 6è curs: M. del Mar Villa

La història de Maria Teresa

Durant la guerra civil molta gent va haver de fugir. Maria Teresa, va ser una de les persones que va patir la guerra. Ella va fugir a Praga. Allà va viure feliç i tranquil·la fins el que els nazis van envair Praga. La van portar a un camp de concentració. Allà la feien treballar molt dur. Cada vegada que es parava a descansar la picaven amb un fuet. Cansada d'aquella situació va intentar escapar diverses vegades, però estava molt vigilada. Un dia treballant a les mines va conèixer la Sophie, una dona nazi que la volia alliberar d'aquell infern. Sempre es reunien en un racó fosc i estret, on intentaven fer un pla per poder escapar. Un dia se li va acudir una idea. Al matí agafaria els estris

del seu pare, era militar. La Sophie no podia creure que el seu pare fos tan dolent. Mentre ella buscava el que necessitava, la Maria Teresa anava escrivint la seva vida en un diari. Explicava com la tractaven en el camp de concentració. Per fi va arribar el dia en que la Sophie ho tenia tot a punt. Durant tota la nit van estar excavant. Quan va sortir el sol només havien fet mig recorregut. Maria Teresa estava esgotada i l'esperava un dia de treball. Aquell va ser el pitjor dia, perquè no havia dormit i estava cansada. Estava més seca que un pal, ja que només menjava farinetes. Cada dia veia com mataben algú, tan sols perquè havien demanat més menjar. Li feia tanta llàstima. A la nit van continuar excavant fins que van acabar el túnel. La Maria Teresa va agafar les seves coses i va passar pel túnel. Però de sobte, un piló de soldats van anar corrents. Ella va poder salvar-se, però la Sophie no va poder sortir. La van portar a una esplanada gran on la van matar a trets.

Accèssit 6è curs:

Marc Font Aranda

La fugida

La meua família era humil; però jo almenys anava a l'escola i tenia un tros de pa per endur-me a la panxa. Tenia una família de donarien la vida per mi, i després hi havia el pesat del meu germà que sem-

pre em molestava. Vivíem a Madrid, i era l'any 1936, aquell any les coses en la política no estaven molt bé. Estàvem a ple juliol, l'endemà era el meu aniversari. El dia 18. Quan em vaig despertar vaig veure els meus pares tremolant de por. Els hi vaig preguntar què passava i em van dir que hi havia hagut un aixecament militar contra la República.

Just en aquest moment van trucar a la porta... Eren els republicans que volien reclutar el meu pare, ell es va amagar. Els republicans el van buscar i buscar; però no el van trobar.

Va passar un mes. Es va sentir una sirena. Eren els bombarders Junkers68, vam anar al metro però ens van agafar els bombarders. En va passar un per sobre nostre. Van tirar una bomba i van matar el meu pare. Aquests esdeveniments ens van deixar atemorits i vam decidir anar a França amb uns pocs estalvis. Vam arribar a París el 30 d'octubre. La meua mare va trobar treball de minyona.

Van passar tres anys. Un dia de setembre els nazis van atacar Polònia, i França havia declarat la guerra a Alemanya.

El 1940 els Nazis van traspasar la línia Maginot i van començat a envair França. El 5 de juny van arribar els STUKAS a París. Aquest cop vam arribar al metro. Quan vam sortir estava tot

desolat. Havíem de sortir de França. Però com? Teníem diners per arribar a l'Havre però no per arribar a Anglaterra. Vam arribar al port de l'Havre i ens vam amagar a la bodega d'un vaixell. Al cap d'un dia vam arribar a Eastbourne.

Estàvem a la intempèrie. Un ric de Praga ens va dir que si volíem treballar a casa seva.

Vam acceptar, ara era qüestió de començar de zero.

Ir Premi 5è curs:

Ainhoa Gorrea

Arboleda

Alicia

Fa molts anys, en una ciutat hi havia una nena de dotze anys que es deia Alicia. Li encantava llegir contes de tota mena.

Un dia, l'Alicia va anar a una biblioteca que es deia Praga, però aquesta no era una biblioteca normal. Ella se sentia com a casa seva.

Mentre mirava els contes va veure que un tros de pàgina estava trençada. Era el final d'una història. Ho volia comentar amb la bibliotecària, però no hi havia ningú. Així que l'Alicia se'n va anar.

Al dia següent aquella biblioteca no hi era. Va pensar que s'havia equivocat de carrer o estava somiant, però al mirar a terra va trobar un altre tros d'aquella pàgina. De seguida va saber que era del llibre d'aquella biblioteca tan especial. Mentre dormia va pensar que

segurament aquella biblioteca era màgica. L'Alicia pensava que podria tenir una clau i rumiava i rumiava... Al final va esbrinar que la clau era... Praga! Al dia següent al matí va anar a l'esplanada de la biblioteca i va dir ben fort la clau. De cop i volta es va obrir una porta. Hi havia un home amb una barba llarguíssima que la va felicitar per haver desfet l'encanteri de la biblioteca. Tothom va saber que aquella biblioteca anomenada Praga es podria anar a llegir contes des dels més grans als més petits i també s'hi podia fer moltes més coses. Tothom va saber llegir i va aprendre moltes coses. L'Alicia estava molt contenta per haver ajudat a persones com els nens i nenes que no podien anar a escola. Aquests van aprendre a llegir contes de la Blancaneus, els Tres Porquets... i molts conte més. Els adults van poder llegir novel·les sense pagar res, perquè aquell poble era molt pobre.

Aquell poble va ser molt reconegut per tot el món. Milers de persones anirien a llegir aquells contes tan bonics. També van obrir escoles pels nens i nenes i van construir cases i moltes coses més.

Accèssit 5è curs:

Alba Calderón Dilmé

Viatge inesperat a Praga.

Hola em dic Paula, tinc 34 anys, visc a Caldes de

Malavella, faig gimnàstica rítmica i sóc escriptora de llibres infantils i juvenils.

Un dels llibres que he escrit es titula "Viatge inesperat a Praga".

Us vull explicar la meua història... Quan tenia deu anys estava jugant amb una capsa de fusta. L'havia pintada com si fos un robot. M'agradava molt dibuixar i pintar. Em vaig posar dins la capsa i de cop... la capsa es va començar a moure; vaig mirar el rellotge. Eren les onze del matí,

de cop vaig sentir un camió. Vaig cridar i cridar, però ningú no em sentia. Unes hores més tard... vaig tornar a mirar el rellotge i ja eren les deu de la nit!! De cop vaig sentir soroll d'aigua i... xof!

-Aigua! -vaig cridar.

En un instant, craac!

-Roques!

Es va trencar la capsa de fusta!

-Auxiiiiiii! - vaig cridar.

De sobte... va caure una corda a l'aigua, m'hi vaig agafar i vaig començar a pujar. Quan vaig ser a dalt.

-Hola! -em va dir un nen més o menys de la meua edat.

-Em dic Igor! Benvinguda a Praga! Com et dius? Quants anys tens? D'on vens? Per què estaves allà baix a l'aigua? - I va senyalar cap a baix del penya-segat.

Jo pensava... renoi! Aquest nen no calla mai! Vaig estar vivint uns quants dies amb ell, concretament dos me-

sos. Ens ho vam passar “pipa”, em va ensenyar els cristalls de Bohèmia, l'església, etc...però al cap d'uns dies vaig decidir tornar a casa amb la meva família.

Deixar a l'Igor amb la seva nova família, per cert, de gossos, va ser molt trist però ho vaig superar. No oblidaré mai aquell nen que em va canviar la vida. Jo vaig tornar amb tren, amb uns diners que havíem recollit expressament per tornar.

No sé on parlarà l'Igor, però, n'estic segura que és feliç i això fa que no em penedeixi d'haver tornat amb la meva família.

Ir Premi 4t curs:

Paula Padilla Fernández
Marieta

Un dia que anava amb avió, un amic meu em va explicar una història que li va passar a Praga.

Deia així:

- Estava volant per Praga i de cop a l'avió es va encendre foc. Vaig caure a fora

per culpa de com es movia l'avió. Em vaig donar un cop a la mà amb una de les teulades de Praga. Com ja sabeu les teulades de Praga tenen moltes punxes. El meu amic va continuar dient:

- Els metges em van veure al terra desmaiada, amb una ferida a la mà. Em van portar a l'hospital on em van curar.

Em van quedar algunes cicatrius. Tenia la mà plena de puntets per culpa de les punxes de les teu-

lades!

Quan vaig sortir de l'hospital em va venir una idea al cap...Vaig pintar cada puntet de color negre i finalment vaig dibuixar una marieta.

Aquesta és la història que em va explicar. Si veieu una persona amb una marieta a la mà....és el meu amic.

Accèssit 4t curs:

Andreu Guilayn Sàbat
Les escultures de pedra

Hi havia una vegada a la ciutat de Praga, al costat del pont Carles, un nen que es deia Eugeni. La seva alçada era normal pels nens d'onze anys com ell. Era castany i tenia els ulls blaus, vivia amb els seus pares.

El pare de l'Eugeni treballava de fuster i la seva mare no treballava. Els pobres no tenien molts diners i amb prou feines podien menjar.

L'Eugeni no treballava, anava a l'escola però en aquell moment eren vacances d'estiu.

Quan es va fer de nit, l'Eugeni va anar a passejar pel pont Carles i va sentit molt soroll. Després va veure que les estàtues del pont Carles s'estaven movent. L'Eugeni es va amagar darrere el portal del pont i mirava tot encuriolit com les estàtues es tiraven al riu. Es va esperar mitja hora i de cop va veure com sortien del riu i tornaven al seu lloc.

L'endemà a la mateixa hora l'Eugeni va decidir tornar al pont Carles i

mirar si passava el mateix. En arribar al pont va veure les estàtues, però com que hi havia marea baixa, les estàtues no es van tirar al riu, van anar a peu. Ell les va seguir fins a arribar a una cova. Adins no hi entrava l'aigua. Va entrar-hi i va veure que les estàtues escrivien contes sobre Praga, la ciutat dels contes.

Al cap d'una estona, les estàtues van portar les històries que havien creat a la superfície i ho va deixar al costat del pont Carles i van tornar al seu lloc. L'Eugeni va agafar tots els llibres i els va portar a la biblioteca de la ciutat i gràcies a totes aquestes històries, Praga és una de les ciutats més famoses del món.

I aquesta història és una de totes les històries de Praga

Ir Premi 3r curs:

Aleia Jou Vergés
El riu Praga

Fa molt i molt de temps entre les muntanyes del Pirineu hi passava un riu que es deia Praga. El riu Praga estava molt net, que fins i tot t'hi podies veure. Un dia l'alcalde del poble veí va voler fer una fàbrica al costat del riu. Com cada dia, l'Hermione una nena que vivia al poble veí de Praga, va anar a assentar-se a la vora del riu. Quan tornava a casa, la seva mare li va explicar el que farien. La seva mare semblava molt contenta amb l'opció de l'alcalde i l'Her-

mione no va voler dir-li res. Després de sopar, l'Hermione va anar a veure el seu avi que estava assentat a una butaca lila. Li explicà el que passava amb el riu Praga i ell li va explicar una història molt curiosa: Quan jo era més jove, deuria tenir uns trenta-quatre anys, treballava netejant les aigües dels rius i dels llacs. Un dia van fer una fàbrica al principi del riu, i jo em vaig anar a queixar a l'alcalde. Però, l'alcalde que era molt astut em va enganyar i em va dir que era una fàbrica per netejar l'aigua, i jo m'ho vaig creure. Quan va acabar la història, l'Hermione va anar-se'n a dormir, i l'endemà ja li diria a l'alcalde el que pensava. L'endemà, després d'esmorzar, va anar a veure l'alcalde. Després de parlar i parlar van fer un tracte: canviarien la fàbrica de lloc amb una condició, que tot el poble seguís cuidant del riu Praga. I conte contat, aquest conte ja s'ha acabat i si no és mentida serà veritat.

I que no se us acudeixi contaminar cap riu.

Accèssit 3r curs:

Júlia Mirabet
On som?

Hi havia una vegada una nena que es deia Gemma i era molt “pija”. En Praga era un nen molt poruc. La Maria era la “calculitos” i era l'aniversari de la Clàudia al parc d'atraccions.

Els quatre van anar al parc d'atraccions, a la

casa de la por. Van caure en un forat i van anar a parar a la prehistòria. La Gemma, en Praga, la Maria i la Clàudia van veure els prehistòrics. Se'ls volien menjar i anaven buscant el gran cap i la Clàudia va dir: -Segur que ens posaran a l'olla a fer xup-xup. El gran cap venia per dar-

rere i va preguntar: -A qui busqueu? -Al gran caaaaaap!- van dit tots. -A l'olla? A l'olla! Els prehistòrics van dir: -Olla, olla, olla, olla, olla, olla. Sal, sal, sal, sal, sal, sal, sal, sal, sal. Quetxup! -Què? A mi no m'agrada el quetxup! - va dir un prehistòric.

-Anem a fer una reunió - va dir el cap. -Ara és la nostra, quan digui tres marxem - va dir la Clàudia. -Anem per aquell forat - va dir el poruc. -Un, dos i tres! - va cridar la Clàudia. Els quatre amics van anar a parar a Caldes de Malavella. La Clàudia va dir:

-Sort que tot això ha sigut un somni -va dir la Clàudia. -De tant viatjar tinc les ungles cremades -digué la Gemma. -Segons els meus càlculs... afegí la Maria. -Calla! - van dir tots. -Un somni? - va dir en Praga

Concurs de pintura ràpida: cita amb la creativitat

El darrer dissabte del proper mes de juliol (dia 28), Caldes es transformarà en un gran estudi pictòric: el Concurs de Pintura Ràpida que assoleix l'11a edició desplegarà el seu peculiar ritual per tots els racons de la nostra vila. L'anterior va congrega un centenar d'artistes de 61 procedències diferents i la selecció de les obres exposades al Ca-

sino va rebre 1.800 visitants. Sens dubte, son uns excel·lents testimonis del bon grau de difusió del certamen així com de la seva capacitat de convocatòria i el nivell de qualitat que ha anat assolint. Menció especial mereix el compromís de les firmes patrocinadores, gràcies a les quals els premis milloren l'atractiu d'aquesta cita, un clàssic dins de la seva es-

pecialitat. Com ja és tradició, comptarem, també, amb molts i molt atractius regals que es sortejaran al final de la exposició entre tots els visitants que hagin emès el seu vot per decidir els premis del públic. Tota la informació la podeu consultar al web del concurs: www.caldesdemalavella.cat/concursdepinturarapida

CUINA FORTTA.com

Totes les prestacions en una mateixa cuina

- LA MÉS ROBUSTA
- AMB MÉS CAPACITAT D'ARMARIS
- MÉS ERGONÒMICA
- AMB EL DISSENY MÉS ACTUAL

LA CUINA FABRICADA A CAMPLLONG PER GERMANS TAULERIA

VISITI'NS A TALLER TAULERIA. Mas Fosa, n°9 Campllong (Darrere restaurant Mas Canyet) T. 972.46.13.66

El pou de glaç de Les Mateues

A la banda esquerra de la riera de Santa Maria, pel camí que ens endinsa a la Pineda dels Enamorats, a mitja feixa del turó de sota Ca l'Oller, oblidat i desconegut durant molts anys, quasi tapat per les rome-gueres i branques, trobem el pou de glaç de Les Mateues. Si ens hi apropem, hem d'anar amb compte de no caure-hi a dins ja que l'obertura està força embardissada i és de mal veure.

A l'estiu, de petits, i amb la sensació de fer una malifeta, anàvem a capbussar-nos a les gorgues de la riera, a sota de Can Caupena. A la tornada ens enfilàvem fins al pou de glaç per veure si hi havia caigut alguna guilla o un porc seglar que normalment acabaven força malparats a causa de la nostra pedregada, abans que anéssim a avisar els caçadors.

Els dubtes sobre la ubicació (o bé en el bosc de Ca l'Oller o en el de Can Rufi), m'hi van fer tornar amb el GPS, per situar-lo, amb la màxima precisió. Les dades obtingudes són:

Coordenades geogràfiques: N41°49,967', E02°48,740'

Coordenades UTM: 31 T 0484418, 4631227

Altura sobre el nivell del mar: 109 metres.

Traspasant les dades sobre el mapa de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, queda pràcticament sobre la ratlla de separació de les dues finques.

Història i ús

Fent història, la utilització dels pous de glaç és coneguda des de temps dels romans. El seu desenvolupament va tenir lloc entre els segles XVII i XVIII i foren utilit-

zats fins a finals del XIX, quan van aparèixer les primeres neveres i la progressiva implantació de les fàbriques de gel.

El glaç era molt preuat antigament perquè servia per a conservar aliments i mantenir les begudes fresques. També s'aplicava en medicina, per reduir la temperatura en els processos febrils, per parar hemorràgies i com a anti-inflamatori en els traumatismes. Del pou de glaç de les Mateues no n'he trobat, de moment, cap referència oral, ni escrita en el poble. Es pot suposar que va proveir de glaç, fins a finals del segle XIX, i que va deixar de funcionar amb el desenvolupament de l'electricitat.

Fins els anys 50 del segle passat, hi havia la fàbrica d'en Quim Barri "El Sanador" a la plaça Sant Esteve, on venien el glaç a barres.. Aquest pou es va fer en un lloc ombrejat, al costat de la riera, de forma cilíndrica, amb parets de pedra. Té un diàmetre de 6 o 7 metres, uns 8 o 9 metres de profunditat i conserva una part de la cúpula semiesfèrica, on se suposa que hi havia la porta i per on es

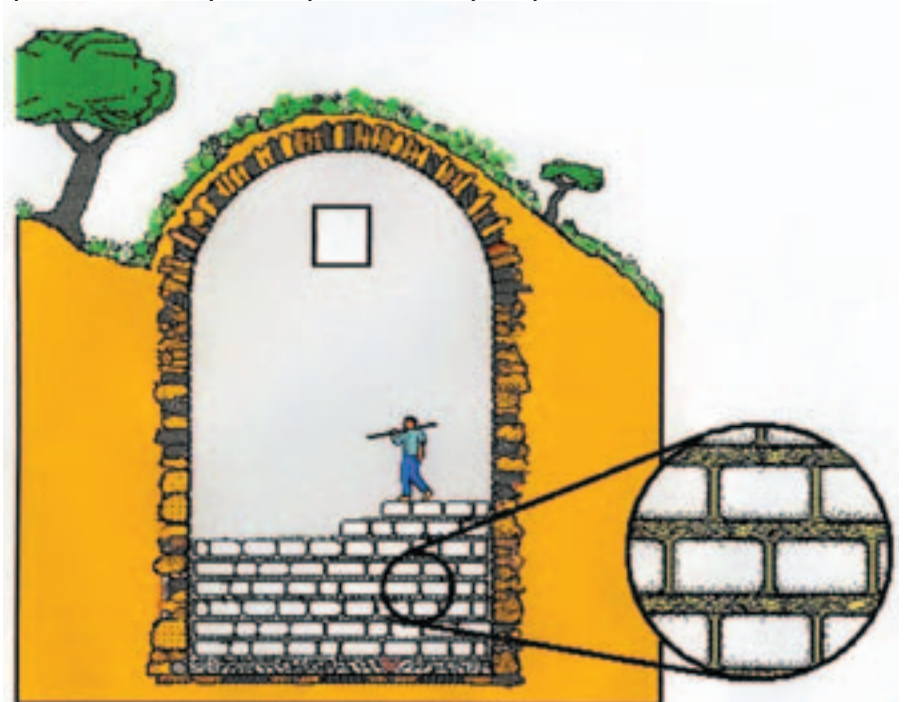
ficaven i treien el blocs de glaç.

El funcionament

El seu funcionament era pesat, però senzill. Hem de suposar que a partir de l'embassament de l'aigua de la riera, a l'hivern i un cop formada una capa de gel gruixuda, es trencava en blocs i es portaven al pou de glaç. Les peces de gel es dipositaven separades per una capa de palla, per evitar que s'enganxessin. Amb el pou ple, es tancava la porta. Com que estava soterrat, tenia un bon aïllament. El seu interior era molt fresc. Fins i tot a l'estiu, el glaç s'hi conservava i es fonia molt poc.

El negoci del gel

Aquesta activitat necessitava mà d'obra a l'hivern, de manera que per als pagesos era una oportunitat de feina en una època de l'any en què a la terra n'hi havia poca. A l'estiu es distribuïa i es venia el gel. El traginaven amb carros, ficat en sàrries, però calia protegir el glaç de la calor, per això el portaven envoltat de palla, ho feien a la nit, ja que el gel es cobrava pel pes que arribava a destí.

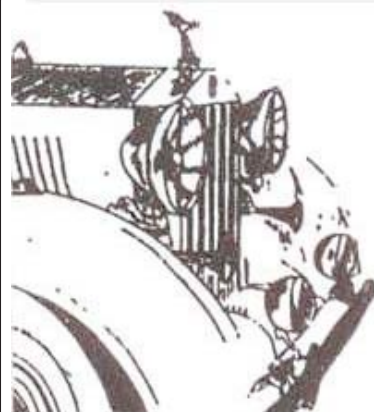
Dins el terme de Maçanet de la Selva, hi ha el pou de Buscastell, un bon exemple de recuperació. Les obres de restauració van ser realitzades pel Taller d'Història que va aportar-hi el treball i l'Ajuntament els mitjans. Actualment és un destacat lloc visitable de la vila.

Per una recuperació del pou de Caldes

A Caldes no tenim un Taller d'Història però hi ha gent a qui ens agrada la història. També tenim un bon teixit associatiu i amb ganes de fer coses per la nostra Vila. Estic pensant en la Colla Ganxera, recuperant llegendes i

tradicions i amb les botineteges del Club Excursionista, contribuint a mantenir nets i practicables els camins. Amb l'autorització del propietari de la finca i el suport i la col·laboració de l'Ajuntament penso que no serien molt complicats ni gaire costosos els treballs de consolidació, que el pou deixés de ser un abocador incontrolat i es recuperés el pou i el seu entorn. Per la seva situació, a prop del casc urbà i de molt fàcil accés, es podria convertir en punt d'interès arqueològic. Encara que no tan important com el Camp dels Ninots o les Termes Romanes, penso que forma part del patrimoni cultural de la nostra Vila i que tenim l'obligació de preservar-lo i conservar-lo per a les futures generacions.

Antoni Vilà Ribot

PLANXISTERIA i PINTURA **ALBERT**

Albert Mallorquí i Guich

Els nostres serveis són els següents:

- Reparació de sinistres de qualsevol companyia asseguradora
- Pressupostos sense cap compromís
- Reparació d'òptiques, opaques, mates amb pèrdua de lluminositat
- Reparació i restauració de cotxes clàssics
- Rotulació per a tot tipus de vehicles
- Substitució de llunes o parabrises de qualsevol vehicle
- Acompanyem el client a casa un cop ha deixat el cotxe al taller
- Acabada la reparació se li porta el vehicle a casa

Contacta amb nosaltres:

Telèfon: 972 805 309

Fax: 972 831 879

e-mail: planxisteriaalbert@yahoo.es

C/ Tossa, 45 17240 - Llagostera (Girona)

TAMBÉ HA PASSAT

13 de maig, Aplec de la sardana

28 d'abril i 5 de maig, Festa de Malavella

Sortida cap al castell de la Malavella

Un balcó engalanat

El ball de l'Hereu Riera

La bruixa Malavella

Atemorint els caldencs

El poble alliberat, balla

Escoltant els Guies *ufissials*

Els Guies *ufissials*

Una bruixa malvada en l'acte ajornat al 5 de maig

Els dimonis duen el calderí dels bons desitjos

Les bruixes i els dimonis es van apoderar del calderí dels bons desitjos

Guanyadors del concurs d'aparadors: 1r premi, Carns Anna Garcia (foto superior); 2n premi, Farmàcia Casanovas; 3r premi, Pom de flors. Reconeixement a la feina de la Societat Gastronòmica de Caldes.

23 d'abril, Sant Jordi

El dia de sant Jordi va transcórrer enguany amb normalitat. La novetat però va ser que l'escriptora nascuda a Caldes Mònica Vilà i García va signar els exemplars del seu llibre "Paraules senzilles".

Us en facilitem les dades bibliogràfiques (es pot trobar a les llibreries de Caldes) i un poema que va escriure el dia de Sant Jordi per a l'ocasió. Per a més informació i per llegir els seus escrits, podeu fer-ho a bloc següent: <http://monicahuix-mas.blogspot.com.es>

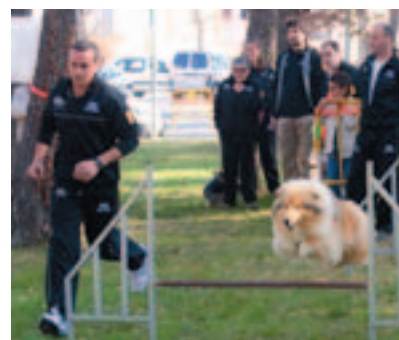
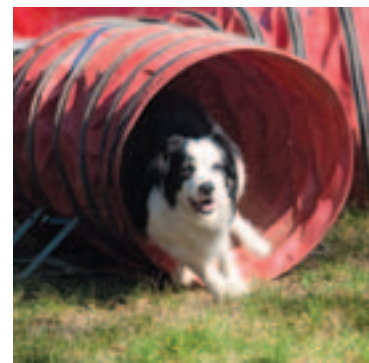
"Paraules senzilles"
Mònica Huix-Mas
Ed. Palahí arts gràfiques

**Espines rabioses,
símbols possessius.
Mans plenes de sang,
dits girant planes.
És el gran moment;
jo olorant aromes
i tu entenent lletres.
Pètals de la meva rosa
es fondran en pàgines
del teu escollit llibre.
És la nostra diada!**

18 de març. Fira de la Terra – 4t Sant Antoni i 4t Mercat del vi i el formatge

El 18 de març passat, Caldes va acollir la Fira de la Terra, amb tot un seguit d'activitats que es van desenvolupar al llarg del matí. La fira mercat habitual va ampliar-se amb el 4t Mercat del vi i el formatge i es van fer diverses activitats relacionades amb els animals: una exhibició d'Agility, una rua de cavalls i carrosses, una benedicció d'animals, jocs de cavalls, el 2n concurs caní de Caldes, el Canicaldes.

 Autoria: Francisco Jiménez

Amadeu P. Fontan

Aprofitant que del 28 de juliol es celebrarà l'I lè Concurs de Pintura Ràpida de Caldes de Malavella, parlem amb l'Amadeu Fontán, un dels seus principals impulsors. L'Amadeu és dibuixant i pintor i ens parla d'on li ve l'afició, la seva trajectòria, què el va impulsar a organitzar el concurs i les coses que té al cap per fer.

D'on et ve l'afició pel dibuix i l'art?

Ja ve de ben petit. Pels Reis demanava caixes de colors i quaderns. Podia suspendre en matemàtiques però en dibuix treia matricules.

Primer vas sentir-te atret pel dibuix i vas entrar a Bruguera...

Sí, fruit de la meva afició, em vaig presentar a l'editorial Bruguera als 17 – 18 anys per buscar feina i vaig compartir espai amb dibuixants com l'Ibáñez (creador, per exemple, de Mortadel·lo i Filemó), Peñarroya, Vázquez (Anacleto, agente secreto), César Mascarró i Collado (col·lecció Jabato). En aquell moment feia tasques de

Fragment d'un còmic de "Monucho"

suport com fer dibuxos, esbossos, passar a tinta... però va ser amb el guionista Marcial Lafuente Estefanía quan vaig fer el procés íntegre d'il·lustració, concreta-

Part de la portada de "Ling Ling"

ment per la col·lecció "Visonte", que tractava sobre aventures de l'Oest. Vaig col·laborar també amb el guionista Jaime? Blasco en la col·lecció RIN – TIN – TIN.

Carai, no paraves, oi?

No, i encara a través del company i dibuixant Joan Boix vaig entrar a

Inici de "¿Qué hay de malo en ser yeyé?", de la col·lecció Torbellino.

Ediciones Toray i en veure mostres de Visonte em van proposar de participar a la col·lecció Torbellino, de temàtica romàntica. També vaig fer el guió, dibuixos i rotolació de "LING LING, Revista misional".

I fora del còmic?

Vaig fer una col·lecció de trens en tinta i aquarel·la per a la Vila Olímpica. També em van seleccionar unes icones de verges russes també en aquarel·la i les van penjar a l'aeroport de Polònia.

Aquarel·la sobre trens

Per què vas fer el pas del còmic a la pintura?

Simplement perquè hi havia més demanda de feina. Ara, jo crec que del dibuix no se'n pot prescindir ja que és de gran ajuda. Si no saps dibuixar, és com si et faltés una assignatura, és un 50% de l'obra.

Com et vas introduir a la pintura?

Diverses empreses com Llovet arts gràfiques o Edifiarte em compraven les pintures que llavors venien a galeries d'art. A través de Decorlamina l'any 1967 vaig fer làmines, juntament amb altres pintors com Caballero, que anaven adreçades al gran públic, cosa de la qual em sento orgullós ja que fins llavors l'art era un concepte elitista. També vaig vendre obres a La Artiguense de Sant Adrià de Besòs. A més, vaig tenir durant una trentena d'anys 2 galeries d'art a Santa Coloma de Gramanet i a Badalona. Altres feines curioses van ser decorar la façana de la discoteca Apocalipsis (14 x 24 metres) i vaig estar una temporada a Alemanya decorant pizzeries i mesones. També vaig vendre obres a la farmacèutica Bayer, per a la seva col·lecció privada.

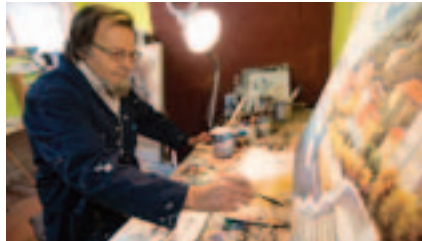
📷 Pintura feta per a Dercorlamina

Em fa la impressió que no paraves...

No, la pintura em va absorbir molt. Mostra d'això és que alguna vegada he anat de vacances amb el material per pintar i en algun any em dedicava a fer caricatures de clients d'hotels a 1.000 pessetes cadascuna.

Has tingut llibertat a l'hora de fer la teva obra o has hagut de seguir les exigències del client?

No, ningú no m'ha manat. La temàtica ha estat lliure i he fet una mica de tot: marines, paisatges, natures mortes... i m'ho han anat acceptant.

📷 Foto actual, pintant en el seu taller

Això és una gran sort...

Sí, estic content d'haver-me pogut dedicar al que m'ha agradat. Ara, el més important per mi és saber que les obres que he fet entren a casa de la gent. L'únic "però" és que no vaig tenir gaire temps per gaudir de la família i de les meves filles. Potser per això quan estic amb els néts m'ho passo tant bé i em diuen que semblo més criatura jo que ells!

Ara que t'has jubilat, has deixat de pintar?

No, no puc estar més de tres dies sense tocar el pinzell! La llàstima és que després de 40 anys com autònom tingui una pensió tan reduïda però per sort ja no estic hipotecat... És una injustícia.

Ets un dels màxims impulsors del Concurs de Pintura Ràpida de Caldes. Com sorgeix la idea?

Sóc nascut a Badalona i allà el Grup de Belles Arts del Museu Municipal organitza concursos de pintura a la primavera i a la tardor, així com un concurs de pintura ràpida. Tenia intenció juntament amb el meu gran amic Esteban Villa de portar la idea a Caldes. El llavors alcalde, Miquel Casas, s'hi

va avenir i amb el temps, un grup de pintors professionals (Josep Maria Solà, Lúcia Antonio) i entusiastes de les belles arts (Xavier Ollé, Doro Vogel, Pep Rimbaud, Miquel Paradedà...), amb l'interès en tot moment del tècnic de Cultura, Pep Casas hem tirat endavant el projecte fins aquesta any, en què arribem a l'onzena edició. El Concurs de Pintura Ràpida ha anat agafant volada fins a atraure fins i tot pintors estrangers i ha esdevingut l'acte que obre la Festa Major i que s'obre mentre el poble està de celebració.

📷 Presentació del 9è Concurs de Pintura ràpida, el 2010

Quines idees més tens i teniu per tirar endavant?

Ens agradaria fer un taller de belles arts per a gent jove i gran perquè les persones atretes per la pintura, el dibuix, les manualitats, la fotografia, l'escultura... puguin potenciar les seves inquietuds artístiques. Pel que fa als joves, seria una manera d'involucrar-los i donar-los una oferta d'entreteniment i de realització personal. Tenim com a idea organitzar un concurs infantil de pintura. Pel que fa als adults, animem tothom a participar-hi i a presentar les seves propostes.

📷 Representació de la Malavella

Entrevista a Ricard Tauler

Tothom a Caldes de Malavella coneix en Ricard, exponent de la classe comerciant des de diverses generacions, un dels exemples més exitosos i un emprenedor compromès amb el desenvolupament del poble. Actualment està invertint en un projecte de 4 milions d'euros que dinamitzarà el comerç a Caldes però que no ha estat exempt de crítiques.

Quins son els orígens familiars com a comerciants?

Som una família de comerciants i empresaris de Caldes, represento la cinquena generació i els meus fills, la sisena. La família inicialment comerciava amb cereals però actualment la pagesia s'ha reduït. Són les mateixes cases però hi treballa menys gent.

Quin negocis porten?

A més del supermercat DeTot, en el centre del poble, el meu fill és director del geriàtric Tesar Residencial i la meva filla, juntament amb la dona, porten 8 òptiques ubicades a Caldes de Malavella, Cassà de la Selva, Llagostera, Vidreres, Santa Coloma de Farners,

Anglès, Sant Feliu de Guíxols i, la última, a Banyoles. Com a òptica, és la primera cadena gironina. En total, gestionem 5 empreses.

Com ha estat el seu inici com a empresari

Els anys 70 vaig començar a gestionar el negoci de la família, una petita botiga de poble. En els anys 70 es va convertir en el primer supermercat de Caldes, amb 180 m². Ara té 600 m² a dins de la població. És el supermercat De-Tot.

Quines són les seves aficions?

Desconnecto quan surto del negoci, vaig molt en bicicleta. Havia fet escafandrisme i encara vaig a

esquiar. He estat 3 anys viatjant, m'agrada anar per tot el món. He anat per tota Europa, Canadà, més de 20 estats d'Estats Units i Indonèsia. Vaig a moltes fires relacionades amb la nostra activitat. A fora agafes idees de com s'ha de funcionar.

Com veu el poble?

Cal promoure l'activitat comercial a Caldes. Potser sóc l'únic botiguer que pot viure bé del comerç a Caldes. De petit hi havia més de 20 botigues al carrer Major. Actualment la majoria han desaparegut, igual que als voltants com en el carrer Llibertat. Hauria calgut posar aparcaments i han faltat ajuts polítics per al comerç i això fa que vagin tancant i que la gent de Caldes se'n vagi a comprar a fora.

Parli del projecte de Centre Comercial

El Centre Comercial donarà vida al poble. Hi haurà moltes botigues d'arrendament que suposarà la creació directa de 50 llocs de treball. El supermercat atraurà la gent i permetrà establir negocis que en altres zones de Caldes no funcionen. Tindrà 15 botigues, bar, restaurant i un local que es podrà adaptar com a gimnàs amb pista de pàdel. Segurament no explotarem el supermercat. Serà d'una empresa coneguda però encara no en podem dir el nom.

Ha tingut suport per part de l'Ajuntament?

S'ha tardat molt a obtenir permisos. La trama urbana s'ha aprovat amb l'actual equip de govern. Caldes, amb més de 5.000 habitants, tenia obligació d'adaptar-se a la llei d'equipaments parcials aprovades pel Tripartit el 2009. Tot això ha frenat inversions, no sols les nostres. En un futur caldrà planificació per part de l'Ajuntament.

Com encaixa el projecte amb el poble?

Hem tret un mort de dins el poble, una nau industrial que podia haver estat buida anys i anys i això ha fet canviar l'entorn. Sense activitat econòmica no funciona res. Fins i tot com a poble dormitori s'han de tenir serveis com guarderies, dispensari, col·legis... qui ho paga? L'activitat econòmica. Amb les contribucions no n'hi ha prou per pagar tot això. S'han fet pisos i cases però si la gent no treballa no els pot comprar, a

Caldes hi ha 600 aturats censats que representen un 8 o 9% de la població total però el percentatge dins la població activa encara és molt més gran. El problema és que la gent no té feina, sense feina no hi ha mitjans per muntar una família o tenir un habitatge. Cal tenir seguretat de cobrar a final de mes.

Han participat empreses de Caldes en el projecte?

En el centre comercial l'arquitecte, l'aparellador i quatre empreses són de Caldes. Altres han vingut de fora perquè no hi havia alternativa. Sempre que podem prioritzem empreses de Caldes. Amb la nostra inversió donem feina al poble.

Com veu la promoció de Caldes?

Ja tenim clients del camp de golf. Caldes ha de millorar molt, té molt nom però quan arribes té

moltes mancances. La promoció de Caldes no és senzilla i el comerç està molt dividit. Hi ha gent que pensa que si no s'obren noves botigues, no tindran competència i la realitat és just el contrari.

Fa quatre anys es va fer tancar els diumenges. S'havia de fer un expedient perquè Caldes es considerés municipi turístic i es van presentar 3.500 signatures per demanar-ho però l'anterior equip de govern no ho va fer i vam estar més de dos anys tancats els diumenges. Caldes es va convertir amb municipi turístic de fet, no de dret, tot i tenir turisme abans que Platja d'Aro. L'any 1900 ja era un poble turístic. La benzinera va ser de les primeres d'Espanya i l'Ajuntament li va donar una concessió de 100 anys, fet inèdit en aquells temps.

Cal invertir en el nostre país, generar feina i adaptar-se constantment al mercat.

Can Solà Gros II

Al contrari de Can Solà Gros I, en aquest costat d'urbanització varen decidir per donar noms als carrers escollir pobles del nostre entorn natural. Per la seva bellesa salvatge, la Costa Brava és un reclam turístic importat a Catalunya. Desgraciadament, la massificació urbanística ha destruït molts paratges que abans eren quasi verges. Avui farem un petit recorregut pels pobles de la part sud, allà on té inici la Costa Brava.

Carrer de Blanes: És el primer poble d'aquesta costa. La cala Sant Francesc és la més bella sens dubte. Avui en dia, una de les coses que atrau més visitants són els jardins botànics, un dels quals el Marimurtra, fundat el 1921 per l'alemany Karl Faust (1874 – 1952). Té tres tipus de jardins: el tropical, el mediterrani i el temperat. Té unes 4.000 espècies i al final del recorregut té el temple de Linné, un bon lloc per reposar una mica. D'allí surt el camí cap al castell de Sant Joan (segle XVI) del qual es conserva part de la muralla i una bonica torre i una impressionant vista de Blanes. Al nord es veu l'ermita de Santa Bàrbara. Al jardí Pinya de Rosa hi ha la col·lecció d'opunties cactàcees més important del món, amb unes 7.000 espècies de cactus. És realment un gran paisatge i ben curiós.

Autor: Corradox

Carrer de Lloret de Mar: És un exemple de la massiva especulació immobiliària que avui dia atrau el turisme de masses al qual ofereix moltes possibilitats de lleure encara que el que va ser un bonic poble de pescadors va desaparèixer. Tot i això, el passeig de mar, els dos penya-segats, el mirador de Mallorca a la zona nord, el bonic castell de Lloret o d'en Plaja. A l'altre extrem hi ha el mirador de la dona Marinera amb una bonica escultura de l'Ernest Maragall. D'allí surt una carretera direcció a Tossa de Mar on trobarem la molt bonica Cala Canyelles, on hi ha les restes del Castell de Sant Joan.

Autor: Josep Renalias

Carrer de Tossa de Mar: És segurament una de les més belles viles de la Costa Brava, amb platges com la platja Gran, visitada per artistes des de la postguerra i in comptables cales petites com la del Canyet. El més interessant és la Vila Vella, un nucli emmurallat medieval construït per evitar la incursió de pirates. Aquesta Vila domina tota la platja Gran. És una

imatge molt interessant. Des de la plaça d'Armes, caminant pels estrets carrerons, es pot gaudir de la bonica arquitectura de les cases de pedra. A la torre del Còdolar (on es pot pujar), a la plaça del pintor Roig i Soler, hi ha el Palau gòtic del Batlle, actualment seu del Museu de Tossa, del 1935 on, entre altres moltes obres i pintures hi ha les de Marc Aragall, Salvador Dalí o Josep Clarà. Les muralles dels segles XII – XIV, han estat declarades monument històric i artístic. I, finalment, al capdamunt de la Vila Vella hi ha les restes del Castell de Tossa on encara hi ha canons que apunten al mar, l'Església de Sant Martí i el far. Realment Tossa mereix una molt llarga visita.

Autor: Maria Rosa Ferré

Carrer de Platja d'Aro: Platja d'Aro és el centre de lleure més important de la Costa Brava amb extensíssimes platges que arriben fins a s'Agaró. Ple de botigues, bars, cafeteries i restaurants. Fa bastants anys era un poble petit amb cases de pescadors que amb els anys s'han substituït per blocs de grans hotels i apartaments i molta activitat nocturna.

Autor: Patronat de Turisme Costa Brava - Girona

Balneari Prats, estiu de 1935

La tarda del 6 de juliol de 1935, una senyora de mitjana edat, vestida a la moda, amb un barret lleuger i un collar de perles de dues voltes, és a una taula del saló del Balneari Prats, envoltada d'un ambient cosmopolita i distingit. Ha pres paper de l'establiment, ploma i un tinter, i escriu lènguidament al seu marit. A fora fa la calor pròpia de la temporada estival, però a dins l'estança és fresca i ombrejada, decorada amb mobles cars, plantes d'interior, un billar, una llibreria i una taula amb els periòdics del dia.

Un cambrer de jaqueta blanca impol·luta, pantaló negre i davantal fins als peus, acaba de dipositar un platet amb galetes de Santa Coloma i un vas d'aigua picant damunt la taula. El rellotge de paret toca els quarts i la porta del jardí s'obre per deixar passar un senyor amb barnús.

Aquesta esposa de vacances, que dóna records per a la família, explica les bondats de l'estada a Caldes, la salut que ha agafat des que pren les aigües, ..., no és una dona anònima qualsevol que acaba de complimentar el sobre que teniu a la fotografia, tancar-lo i clavar-hi un segell de 30 cèntims de la República Espanyola amb l'efígie del jurista i diputat Gumersindo de Azcárate Menéndez-Morán. Es diu Mercè Mestre Dallerés, té 45 anys, i adreça la missiva al seu marit, el doctor Esteve Nequí Marquilló, de 49 anys, metge eminent, modernitzador de l'assistència sanitària a Andorra, on avui té un carrer cèntric de-

dicat a la seva memòria. La senyora Mercè pertany a una de les principals famílies pirinenques. És la filla primogènita de Bonaventura Mestre Moles, síndic general de les Valls d'Andorra, càrrec que equival a president del petit país pirinenc. El senyor Mestre va ostentar la presidència tres vegades, entre 1893 i 1915, i ha passat a la història per la seva obra modernitzadora i per haver obert les comunicacions andorranes amb l'exterior d'una forma radical: carretera d'Andorra la Vella a La Seu d'Urgell, carretera de Soldeu a la vila francesa de l'Hospitalet, desplegament del telègraf, reorganització del correu... També és néta d'un gran naturalista, farmacèutic i pioner de la meteorologia científica, Antoni Dallerés Armengol, apotecari titular de les Valls d'Andorra durant 40 anys. La seva cunyada, Maria Pal Solé, és filla d'un altre metge higienista

eminent, el doctor Antoni Pal Soler, fundador i propietari d'un balneari notable al Pirineu, els Banys de Sant Vicenç, de Castellnou de Carcolze, on bona part de la burgesia barcelonina passa l'estiu. Però, amb un luxós balneari a pocs quilòmetres de casa i propietat de la família, ja veieu que l'elegant senyora va preferir viatjar a Caldes de Malavella i fruit de la deliciosa i salutífera tranquil·litat del nostre Balneari Prats, fundat en torn de 1840 i que a la primavera del 1900 s'havia convertit en el magnífic establiment que podeu apreciar al disseny del sobre postal on va escriure aquesta dama. Un Balneari Prats que ha estat important en el lleure de tants milers de viatgers, estiuejants, turistes, persones rellevants o anònimes, i on jo ara mateix acabo d'esmorzar plàcidament al seu magnífic jardí, tot rellegint la carta de 1935.

Llibre

Carles Porta. *Fago*: si et diuen que el teu germà és un assassí. La Campana, 2012

El periodista Carles Porta (Vila-sana, Pla d'Urgell, 1963) torna a les nostres llibreries i biblioteques amb

un treball d'investigació sobre els fets que van tenir lloc l'any 2007 al petit poble de Fago, a Osca. Va ser un cas molt mediàtic, l'assassinat de l'alcalde del PP i el veredicte de culpabilitat de Santiago Mainar, ex-alcalde del PSOE, tots dos veïns del poble. Potser alguns de vosaltres l'heu comprat o regalat aquest Sant Jordi perquè ha estat un best-seller, com també ho va ser el seu llibre anterior *Tor. Tretze cases i tres morts* (La Campana, 2006) del que se n'han venut més de 50.000 exemplars i ha estat traduït al castellà i l'alemany. Si us va agradar el primer també us agradarà aquest. Tenen molts punts en comú: l'escenari, un poble de muntanya molt petit, un paisatge de postal que amaga un infern social, un assassinat, uns personatges amb personalitats extremes, un procés judicial ple d'irregularitats i un relat que t'atrapa des de la primera pàgina. Però hi ha també diferències importants. Si a *Tor* el treball periodístic era també protagonista de la narració, ara queda en un segon terme perquè, tot i la implicació de Carles Porta, només se'n fa esment al pròleg. Personalment

SELECCIÓ DE NOVETATS: NARRATIVA

Sebastià ALZAMORA. *Crim de sang. Proa*, 2012
Anjali BANERJEE. *La librería de las nuevas oportunidades*. Lumen, 2012
Alan BRADLEY. *La mort no és cap joc de nens*. Columna, 2012
Neus CATALÀ. *Un cel de plom*. Ara Llibres, 2012
Jordi COCA. *En caure la tarda*. Edicions 62, 2012
Josep M. ESPINÀS. *Entre els lectors i jo*. La Campana, 2011
Almudena GRANDES. *El lector de Julio Verne*. Tusquets, 2012
Stephen KING. *Duma Key*. Plaza & Janés, 2012
Sarah LARK. *La cançó dels maoris*. Ediciones B, 2012
Asa LARSSON. *Fins que passi la teva fúria*. Columna, 2012
Donna LEON. *La palabra se hizo carne*. Seix Barral, 2012
Lluís LLACH. *Memòria d'uns ulls pintats*. Empúries, 2012
Andreu MARTÍN. *Cabaret Pompeya*. Edicions 62, 2011
Eduardo MENDOZA. *El enredo de la bolsa y la vida*. Seix Barral, 2012
Albert MESTRES. *Els colors dels dies*. Angle Editorial, 2012
Empar MOLINER. *La col laboradora*. Columna, 2012
Imma MONSÓ. *La dona veloç*. Planeta, 2012
Juan Jacinto MUÑOZ. *El asesino hipocondríaco*. Plaza & Janés, 2012
Rafel NADAL. *Quan érem feliços*. Destino, 2012
Amélie NOTHOMB. *Una forma de vida*. Empúries, 2012
Javier PÉREZ ANDÚJAR. *Paseos con mi madre*. Tusquets, 2011
Carles PORTA. *Fago*. La Campana, 2012
Ponç PUIGDEVALL. *L'atzar favorable*. Tusquets, 2012
Anna ROIG. *Tan de veritat com les coses que penso, les coses que m'invento i les coses que he somiat*. Columna, 2012
Jed RUBENFELD. *Pulsió de mort*. Edicions 62, 2012
Robert SALADRIGAS. *L'estiu de la pluja*. Edicions 62, 2012
Franck THILLIEZ. *La síndrome E*. Columna, 2012
Coia VALLS. *El mercader*. Ediciones B, 2012
Pau VIDAL. *Fronts oberts*. Empúries, 2012
Enrique VILA-MATAS. *Aire de Dylan*. Seix Barral, 2012
Trobareu més informació sobre les novetats bibliogràfiques i audiovisuals a la web de la biblioteca
<http://www.bibgirona.cat/biblioteca/caldes-de-malavella>

ho trobo a faltar, a *Tor* les aventures dels periodistes, la rapidesa en què havien de treballar, la seva manera de relacionar-se amb la gent per extreure'n informació o el tractament de la notícia, era una aventura paral·lela que donava un contrapunt molt interessant a la història criminal. Però la diferència més important és l'enfocament. El mateix Porta ho explica: "Si a *Tor* vaig retratar l'odi que apareixia a cada cantonada, aquí a *Fago* m'ha atrapat el contrari: la tendresa que persisteix

malgrat tenir-ho tot en contra, i la solitud d'aquestes dues germanes". Parla de les dues germanes de Mainar que li fan costat des del primer moment, sobretot la Marisa, la seva germana gran. El subtítol ja dóna pistes: Si et diuen que el teu germà és un assassí. Marisa, una decoradora que vivia a Saragossa tan tranquil·la, recollirà activament el seu germà, encara que de vegades, fins i tot ell, no la tracti bé, ni l'escolti ni l'entengui. Ens dóna la clau el proverbi xinès que obre el llibre i que

es repetirà en el text “Estima’m quan menys ho mereixo perquè és quan més ho necessito”. Marisa serà una de les dues úniques persones (ella i Carles Porta) que es llegiran íntegrament les 4.000 pàgines del sumari del cas, tot i que en la seva “resolució” hi ha intervingut una quantitat inaudita de professionals: policies, jutges, advocats, periodistes... Tots ells en surten molt mal parats. I amb raó. Els dubtes sobre la culpabilitat de Mainar són més que racionables. Però el més interessant és el retrat de Marisa Mainar, una dona lluitadora que s’enfronta a totes les adversitats possibles per a defensar la innocència del seu germà i el seu dret a un judici just.

Mercè Barnadas

Cinema
SINGER, Bryan. *Sospechosos habituales.* 1995.

Qui és Keyser Soze? El detectiu Kujan (Charles Palmintieri) el sent anomenar a tot arreu: un home capaç de mil i una atrocitats, ficat en mil i un negocis. Molts delinqüents hi treballen o hi han treballat però ningú l’ha vist. El detectiu creu que és el responsable de l’incendi d’un vaixell, amb 27 víctimes mortals. I està conven-

çut que Dean Keaton (Gabriel Byrne) és el misteriós personatge. Per confirmar les seves sospites interrogarà un dels dos únics supervivents de l’incendi, “Verbal” Kint (Kevin Spacey), mentre l’altre, un hongarès que assegura haver vist el rostre del terrorífic Keyser, lluita per salvar la seva vida a l’hospital.

Sospechosos habituales va guanyar, entre molts altres premis, dos Oscar l’any 1996: un al millor actor de repartiment (Kevin Spacey) i un altre al millor guió original (Christopher McQuarrie).

Aquesta és, sens dubte, una d’aquelles pel·lícules que t’enganxen fins al final i que, de tant en tant, dona gust tornar a mirar.

Marta Feliu

**FARMÀCIA
CASANOVAS**

C. Vall-Ilobera, 17 - 17455 Caldes de Malavella (Girona) - Telèfon 972 470096

Fórmules magistrals
Plantes medicinals
Nutrifarmàcia
Dermofarmàcia
Ortopèdia
Homeopatia

Us oferim els nostres serveis i consells farmacèutics

Visiteu el nostre web: www.farmaciamcasanovas.cat

Correu electrònic: fciamcasanovas@xarxafarma.com

info@farmaciamcasanovas.cat

Farmàcia associada a XARXAFARMA

“Cuidar la salut és millorar la qualitat de vida”

PROGRAMACIÓ 2012

ALTELL SARDANISTA

Josep Delemus, Josep Canaleta
Paco Salcedo.
Diumenge 12:00 a 13:00 h.
Ⓜ Dijous, a les 13 hores
Dilluns a dissabtes, a les
12:00h "la sardana del migdia"

CÀLIDA CALDES

Francesca Ros.
Dimecres, de 13:00 a 14:00 h.
Ⓜ Diumenge, a les 13h

CALDESFM ESPORTS,

Xavier Bellver
Dimarts, 19h. Divendres, 19h.

INDRETS DE CALDES

Pili Suarez i Pere Balliu
Dimecres a les 20:00 h.
Ⓜ Dissabte, 12:05 h

SESSIONS

Anthony Meenaghan i Paul
Whittaker
Dimarts, 22 h
Ⓜ Dissabte, 13:00h

FEBRE DE FUTBOL

Carles Llop
Dimarts a les 19h.
Ⓜ Dissabte, 12:0 h

HORA JOVE

Alumnes del CES i de les escoles
Dimecres, 19:00h.
Ⓜ Dissabtes, 12:05h.

DCALDES

Josep Delemus, Anna M Vilar
Mateu Ciurana
Dimarts, 20:30 h.
Ⓜ Diumenge, 11:00h.

ONES SOLIDARIES

Immaculada Vicens
Dimecres a les 20:00 h.
Ⓜ Dissabte, 12:30 h.

AGENDA DE CALDES

Almudena Sánchez , Xavier Bellver
9, 12:05 i 19h.

A CAU D'ORELLA (Havaneres)

Joan Brugués Dissabte, 9h.

EL CLUB DEL COUNTRY

Rafel Corbí. Divendres, a les 20:00 h

ESGLÈSIA VIVA

Àngel Rodriguez. Dium. 08:30 h

EL PLE MUNICIPAL, L'ALCALDE A LA RÀDIO

Primer dissabte de mes a les 10:30 h

BLOCS MUSICALS

Caldes FM, a prop teu

07:00 a 21:00 h

El tocadiscos de Caldes FM

21:00 a 22:00 h.

Les nits de l'altell

22 a 01:00 h.

De matinada

01:00 a 07:00 h.

Els programes els podeu sentir online a: www.caldesdemalavella.cat/caldesfm

Per estar al corrent de l'emissora: www.facebook.com/caldesfm

Per a contactar amb la ràdio: caldesfm@caldesdemalavella.cat

Telèfon: 972471309 (contestador automàtic)

Estudi a l'altell de la Casa Rosa.

CALDES FM

Et sona?

107.9 FM RÀDIO A LA CARTA!

ESCOLTA CALDES FM ARA TAMBÉ PER INTERNET
WWW.CALDESDEMALAVELLA.CAT/CALDESFM

TRIA L'HORA I EL DIA QUE VOLS ESCOLTAR LA NOSTRA PROGRAMACIÓ

Ja es pot fer publicitat a la ràdio. La manera més fàcil d'arribar als teus clients potencials!

Informa-te'n a:

caldesfm@caldesdemalavella.cat".

La ràdio que tens a prop
Memoritzza-la al cotxe

Informe-u-vos de la programació a:
www.caldesdemalavella.cat

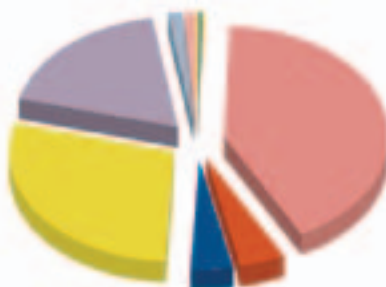
CAL FERRER DE LA PLAÇA

Cal Ferrer de la Plaça com a seu de l'àrea de desenvolupament local va obrir les portes el dilluns 27 de febrer passat, la inauguració de la qual es va emmarcar dins dels actes d'"El gust de la Paraula", una activitat amb la que es va celebrar també el 20è aniversari de la Biblioteca Municipal, vinculant la literatura i el turisme gastronòmic.

L'àrea de desenvolupament local agrupa la gestió de la cultura, de la promoció econòmica i del turisme municipal, i de les dependències de l'Oficina de Turisme; per a tal fi compta amb el tècnic de cultura, Josep Maria Casas, i amb dues administratives, la Jennifer Costa i la Regina Gispert. I també, gràcies a convenis de col·laboració amb la Universitat de Girona, es disposa del suport d'estudiants en règim de pràctiques.

L'àrea de Cultura, via el seu tècnic, és l'encarregada de vetllar pel manteniment del patrimoni, i per la difusió i promoció de la cultura i les sensibilitats artístiques i socials.

Procedència dels visitants

Altres zones	0,7%	0,7%
Caldes	41,6%	41,6%
Espanya	4,5%	4,5%
Europa	4,2%	4,2%
Prov. Barcelona	28,4%	28,4%
Prov. Girona	18,2%	18,2%
Prov. Lleida	1,3%	1,3%
Prov. Tarragona	1,2%	1,2%
Total	100,0%	100,0%

D'altra banda, l'Oficina de Turisme (la n° 0-161 de la Xarxa de Serveis d'Informació, difusió i atenció turística de Catalunya) és la dependència municipal que acull l'atenció al visitant i que gestiona el desenvolupament econòmic i turístic municipal, de la mà de les dues administratives. Algunes de les tasques més importants que es desenvolupen i promocionen són:

1. Atenció al públic i gestió de la dependència (normativa, material, relacions exteriors,...)

El canvi d'ubicació al centre del

poble, on es concentren tots els recursos patrimonials i surgències termals, ha respost a l'objectiu prioritari de definir un model més coherent de servei al turista. L'acostament de l'Oficina de Turisme al centre de la vila ha comportat un salt qualitatiu i quantitatiu de les visites que es reben. Hi ha hagut un augment del 400% en les estadístiques, i igualment es constata una millor sinèrgia amb tots els altres organismes municipals.

Pel que fa a la tipologia de les consultes que rep la OT, han augmentat les de tipus patrimonial,

Les dues administratives, la Jennifer Costa i la Regina Gispert, i el tècnic de cultura, Josep Maria Casas.

Temes de consulta

Agència Cultural - Teatre (2)	8,2%	8,2%
Alloguer (2)	2,2%	2,2%
Bertronià Guide (3)	0,3%	0,3%
BTT - Generisme (8)	6,2%	6,2%
Camp dels Horts (2)	1,2%	1,2%
Catalunya - BTT Generisme (2)	0,4%	0,4%
Comerc (8)	0,7%	0,7%
Enllaç (2)	4,0%	4,0%
Era - Mèrcat (8)	7,8%	7,8%
Gastronomia (2)	2,8%	2,8%
General Caldes (9)	34,9%	34,9%
General la Selva (4)	4,2%	4,2%
General l'Hostal (5)	7,8%	7,8%
Gruta Claret (2)	1,8%	1,8%
Guàrdia (2)	0,2%	0,2%
Marxallatge (4)	4,0%	4,0%
Modernisme (2)	0,2%	0,2%
Paquet (2)	0,2%	0,2%
Sala (2)	2,2%	2,2%
Total	100,0%	100,0%

històric i cultural, (34,9%) i han disminuït les consultes de situació ofertes a comercials i transportistes. Igualment es confirma també que l'idioma amb el què es fan la majoria de les consultes és el català (81,8%) i la procedència dels visitants és majoritàriament catalana (90,6 %)

Adicionalment, el canvi d'ubicació de l'Oficina de Turisme ha suposat un canvi substancial en la gestió de la promoció econòmica i del turisme amb el que s'espera promoure la presència activa de Caldes, procurant la coordinació dels sectors.

2. Fires i mercats:

- o Mercats setmanals de dimarts i diumenges
- o Fira de l'Aigua
- o Festa de la Malavella
- o Fira de la Terra
- o Mercat de Nadal
- o Fires d'oportunitats

3. Foment de l'ocupació i del desenvolupament econòmic integral del municipi:

- o Servei d'ocupació local caldenc: programa de formació "Elabora't", assessorament laboral i gestió d'ofertes de feina

Llengua utilitzada

Anglès (1,3%)	1,3%
Castellà (15,8%)	15,8%
Català (81,8%)	81,8%
Francès (1,1%)	1,1%
Total:		100,0%

o Adhesió a la xarxa de la Diputació de Girona XLSPE

4. Constant comunicació amb el sector privat i el teixit comercial. També amb entitats que fomenten la promoció municipal

5. Campanya de visites guiades:

- o Visites guiades dels diumenges al matí amb l'associació de guies oficials de la Generalitat
- o Visites escolars gràcies a la col·laboració del programa Indika de la Diputació de Girona i l'associació sense ànim de lucre La Talaia
- o Visites Teatralitzades.

6. Altres activitats de promoció:

- o Cicle "El gust de la Paraula", projecte que vincula la promoció de la literatura i el turisme gastronòmic
- o Pla de marxandatge i imatge de projecció externa

o Material de difusió:

- Nous productes i fulletons per donar a conèixer el patrimoni municipal
- Actualització de mapes i plànols
- Edició d'un llibre fotogràfic
- Edició del web municipal i de les xarxes socials de l'Oficina de Turisme

7. Altres projectes i actuacions en procés:

- o Creació de nous productes i noves rutes de turisme actiu
- o Projecte de senyalització patrimonial i per a vianants
- o Guia comercial
- o Marca "producte caldenc"
- o Redacció del pla estratègic de turisme gastronòmic " La Cuina Termal"
- o Seguir totes les línies estratègiques que defineix el Pla estratègic de Turisme de Caldes de Malavella

 Esmorzar de degustació de productes caldens

JOVENTUT

Pla local de Joventut 2012-2015

Des de la Regidoria de Joventut tenim l'orgull d'anunciar-vos que hem finalitzat la tasca de redacció del nou Pla Local de Joventut, que tindrà vigència fins a l'any 2015. El proper dia 28 de maig es presentarà el document en el Ple Ordinari.

Tal i com vam anunciar, ens queda pendent fer una sessió de retorn del Pla Local amb tots i totes les participants de les Taules de Joves, convocades per a la seva elaboració. Aquesta trobada va tenir lloc el divendres 8 de juny passat.

J de Jove – Un estiu diferent

Aquest estiu, des de la Regidoria de Joventut oferim un nou format d'activitats que substitueix, el tradicional Casal Jove. Durant els mesos de juliol i agost des de l'espai jove "Ca la Romana" s'oferiran un plec d'activitats, cursos

i tallers per a joves d'entre 14 a 29 anys.

El motiu d'aquest gir en el format d'activitat, sorgeix de la voluntat d'oferir accions dirigides a un major nombre de joves i alhora, reduir de manera important el cost per a tots els joves interessats en participar-hi.

El J de Jove d'enguany oferirà cursos durant el matí, entre ells un curs de disseny gràfic, retoc de fotografies i edició de vídeo. I du-

rant la tarda, una bateria d'activitats, tallers, gincames, entre elles un intercanvi amb l'Espai Jove de Riudellots de la Selva i una cursa d'orientació amb la col·laboració del Club Excursionista de Caldes. Ben aviat, podreu consultar les activitats, al tríptic J de Jove i a la nostra pàgina web.

Tornem a fer ratafia a l'Espai Jove Enguany, tornem a fer el taller de ratafia, conjuntament amb la

Xarxa de Dones de Caldes, i amb la col·laboració de l'Assumpció Moreno. Els dies 9 i 16 de juny esteu tots i totes convidades l'Espai Jove per participar del taller per elaborar la vostra ratafia artesanal. En aquest taller, seguirem tots els passos per tal que pugueu marxar cap a casa amb la ratafia a punt per deixar a sol i serena.

ESCOLA BENAULA

Què és la biblioteca escolar de La Benaula? La biblioteca està situada a la Benaula, en una aula del barracó de secretaria. En una primera part hi ha informàtica i l'altra, és la part de la biblioteca. La nostra biblioteca té llibres per a grans i per a petits. És molt més petita que la del poble perquè és una biblioteca escolar i la del poble és per a tothom. Hi ha llibres de misteri, d'imaginació, còmics i també de coneixement i gairebé tots ells es poden mirar i endur en préstec. Tenim un catàleg que ens serveix per mirar els títols dels llibres que volem buscar. El tenim a internet, dins de l'epergam 2, per a consultar-lo des de casa si volem.

Per a què serveix la biblioteca i què hi anem a fer

Els dies feiners, cada curs té unes hores per agafar llibres de préstec, els divendres a la tarda ens toca la biblioteca a 5è. Gairebé sempre fem alguna o altra activitat, sobretot relacionada amb llegir. Sol ser una activitat que és molt entretinguda.

També hi anem a agafar llibres, contes, revistes, històries... que ens podem emportar a casa durant dues setmanes i també a buscar llibres per trobar informació per als nostres treballs. A l'hora del menjador, hi anem a fer deures i també a estudiar voluntàriament, perquè ens agrada. Hi podem accedir els nens i nenes i els i les mestres de l'escola.

Dos llibres de la nostra biblioteca que us volem recomanar...

El llibre-àlbum il·lustrat **"La capsula dels tresors"** és uns

dels més recomanats. Està situat a les lleixes d'imaginació infantil. Es tracta d'una història de detectius dins d'un llibre en forma de pop-up! El seu il·lustrador és en Jordi Cervera i Nogués. L'edita l'editorial Combel i està escrit en català.

El llibre **"El dia que vas néixer"** és un dels més demanats i està situat a les lleixes d'imaginació de cicle mitjà. A través dels ulls d'una mare, explica des de quan neix un nen fins als primers dies de vida. L'autor és Robbie Harris i l'editorial, Serres. Està escrit en català.

Concurs escolar: El full blanc

Per la festa de Sant Jordi, la biblioteca escolar organitza cada any el concurs del full blanc. Aquest va ser el 5è any que el fem. Tota l'escola va participar en el concurs. Aquest any vam fer poemes que s'assemblaven als de la Joana Raspall, autora que treballem durant aquests dos mesos. El guanyador va tenir un premi i els altres vam aprendre sobre poesia.

Participació al concurs de microliteratura del poble

El dia 9 de març vam anar al teatre municipal a veure una obra de teatre: Praga. Ens van explicar diferents històries relacionades amb la ciutat. Llavors vam fer una redacció de màxim 300 paraules i la vam passar a l'ordinador. La redacció ens va servir per participar al concurs municipal de microliteratura. Els premis es van lliurar el dia de St Jordi.

Lectura en veu alta

També participarem al concurs

de lectura en veu alta. Estem llegint: "Uns dies amb Sir Williams". El llibre tracta sobre una nena que es diu Núria i el seu avi que li regala un llençol que acaba essent un fantasma. Els alumnes de cinquè creiem que ens ajudarà per aprendre a llegir fent els punts, les comes i els signes d'admiració, interrogació, exclamació... Creiem que ho fem per quan els altres t'escoltin aprenguis a llegir sense vergonya. Llegir en veu alta també serveix per aprendre paraules noves i practicar l'entonació, que també ho fem a la biblioteca de l'escola. Tot això ho practiquem a la biblioteca de l'escola els alumnes de cicle mitjà i superior.

Article realitzat per l'alumnat de 5è de La Benaula

Nota informativa - AMPA La Benaula

1- Hem iniciat el procés de canvi de servei de menjador que el proper curs volem que portin CAPGIR SL i TOT OCI.

2- Ens hem reunit amb Carme Capdevila, diputada al Parlament de Catalunya, que portarà al Parlament les nostres preguntes sobre la construcció de l'escola.

3- Hem demanat a l'Alcalde, Salvador Balliu, una reunió Ensenyament - Ajuntament - Benaula - Institut, per informar-nos sobre les construccions dels nous centres d'ensenyament.

LLAR D'INFANTS ELS NINOTS

EL POBLE ON JO VISC

Des de l'equip educatiu hem organitzat diferents sortides pel poble amb l'objectiu que els infants descobreixin el seu entorn més proper. A les sortides els nens desenvolupen sensacions, amplien vocabulari, aprenen a observar...

Durant el maig, els infants de P-2 han conegut els indrets més emblemàtics i interessants de Caldes.

El dimarts, a la plaça de la Selva!!! Allà cada setmana fan el mercat. Hi varem comprar fruita per fer una macedònia. Ens va quedar boníssima, per llepar-nos els dits!!!

Un dia assolellat, al parc de la plaça Amical de Mauthausen!!! Pujàvem i baixàvem pel tobogan, els gronxadors, corriem, saltàvem...

La biblioteca, les escoles Sant Es-

En Víctor, el mecànic, ens va ensenyar eines per reparar els cotxes.

En Sergi i la Laia, els veterinaris, ens van explicar què fer quan la nostra mascota es posa malalta.

teve i Benaula i la casa dels gegants són altres entitats que visitarem.

Des de ben petits volem que coneguim el poble. Els nens de P-1 fan les primeres sortides (pinada, plaça Amical de Mauthausen...)

Tenim previstes dues sortides més:

Visitar la font de la Mina d'aigua calenta i l'olor estranya. Arribarem fins la font de les Roques d'aigua fresca.

A veure quina agradarà més?

A l'estació, els nens queden bocabadats amb l'arribada del tren. Anteriorment hem conegut diferents oficis.

En Josep ens va ensenyar la fàbrica Vichy i vam beure suc.

L'Eva, la perruquera, ens va posar encara més guapos.

Moltes gràcies a tots vosaltres per la vostra paciència i amabilitat.

Ara entendreu millor perquè els nens es posen tan contents quan les educadores diem "anem a passeig!!!"

Les ganes d'aprendre i descobrir no se'ns acaben mai!

AMPA de la llar

Enguan, per promoure la Diada de Sant Jordi entre els més petits, l'AMPA va regalar dos llibres gegants a la Llar d'Infants. D'aquesta manera volem fomentar, junt amb l'equip educatiu, que els nens i nenes es familiaritzin amb el món dels llibres i perquè gaudeixin observant els seus dibuixos.

També vam participar novament i activament en la Festa de la Malavella. Vam organitzar un espectacle de contacontes, tallers de disfresses, pintura i maquillatge dels personatges de la llegenda,

de collarets i de sopa de lletres; i el Casal d'avis Casa Rosa va oferir la tradicional xocolatada per a la mainada, als quals agraïm des d'aquí aquesta gentilesa.

D'altra banda, a principis de maig l'AMPA va interpellar la regidora d'Ensenyament sobre les mensualitats del servei de llar d'infants previstes per al curs vinent, atès que la subvenció que atorga la Generalitat de Catalunya per a aquests centres disminuirà, amb total seguretat, respecte a la de l'any passat. A data d'aquest escrit el Departament d'Ensenyament

encara no havia concretat l'import pel curs 2012-2013. No obstant això, l'Ajuntament té previst apujar les quotes, tot i que no ens va precisar en quin import.

Aprofitem per desitjar bon final de curs i BONES VACANCES!!!

ENTITATS CENTRE D'ESPLAI SANT ESTEVE

Aquest any l'acampada va batre rècords d'inscripció i per això vam decidir de fer-ne dues de simultànies: una a Franciac, per als "petits" i una a Vidreres, per als "grans". El dia que marxàvem ens vam trobar tots al parc de la Sardana amb les piles ben carregades i l'emoció a flor de pell i, un cop vam ser-hi tots i vam tenir les motxilles carregades als cotxes, vam enfilarnos a les bicicletes i... a pedalar! Vam arribar sense complicacions i, després de l'estoneta reglamentària de caos que comporta muntar tendes, vam dinar.

Aquell dia els petits van conèixer una sèrie de personatges de contes que tenien problemes i van haver d'ajudar-los tot jugant, durant els tres dies que van estar-s'hi. Al campament de Vidreres van trobar-se amb una família bastant curiosa que afirmaven ser els propietaris del terreny on acampaven però hi hagué un problema: l'endemà al matí varen trobar

la silueta d'un cadàver! Les detectius que investigaven l'escena van demanar la col·laboració dels nens i aquell dia, entre tots, les van ajudar a descobrir el culpable i el mòbil del crim.

Tot i les previsions que hi havia de pluja, el dilluns alguns encara teníem l'esperança que el temps aguantaria fins que marxéssim però no va ser així: les excursions en bicicleta que teníem previstes no es van poder fer i, a causa del mal temps, els grans van haver d'evacuar el campament i anar al pavelló municipal que els va facilitar l'Ajuntament de Vidreres.

Però bé, tot i que el mal temps ens va obligar a reorganitzar moltes de les activitats que teníem previstes, la revisió que vam fer abans que els pares ens vinguessin a buscar va demostrar que tant nens com monitors tornàvem cap a casa ben cansats però amb un bon gust de boca!

CÀRITAS

El 5 de maig, els voluntaris de gent gran de Càritas de Caldes de Malavella i Sant Andreu Salou hem celebrat el primer any de servei a la Residència Tesar.

La celebració va consistir en compartir unes hores junts: avis; personal de Tesar; Mn. Àngel, rector de la nostra parròquia; Àngels Camós, responsable del programa de Gent Gran de Càritas Diocesana; els voluntaris i algunes persones que properament s'incorporaran a aquest servei.

La jornada va començar amb l'actuació d'un pallerista especialista en globoflèxia, que amb el seu art i el seu humor va aconseguir la participació dels avis. Alguns fins i tot van cantar i ballar amb ell. El cert és que tothom en va gaudir molt.

Després, tot el grup vàrem degustar un exquisit dinar per gentilesa de Tesar, que va posar punt i final a la jornada festiva.

Portem 1 any de voluntariat a Tesar. Per això vam fer festa: perquè n'estem molt

orgullosos i tenim ganes de seguir amb la nostra tasca celebrant anys al costat dels "nostres avis". Hi estem enganxats. Després d'aquesta experiència viscuda, diem: "gràcies!".

- Gràcies a tots els avis de la Residència per ser com sou. Per la vostra simpatia, la vostra experiència, el vostre somriure; senzillament, per la vostra presència.

- Gràcies a tots els voluntaris, perquè ens encoratgem mútuament en la nostra tasca desinteressada i altruista. Gràcies per la generositat i compromís (tot i que no és cert que no rebem res a canvi...)

- Gràcies al personal de la Residència Tesar (a tots i cada un), perquè sempre ens rebeu amb cordialitat i simpatia, facilitant-nos la tasca.

El gerent, personal de recepció, cuidadors, personal de serveis generals, els voluntaris amb el Mossèn al capdavant, tots formem pinya amb un objectiu comú: el màxim benestar a tots nivells de les persones residents.

PARRÒQUIA

Ja ha passat un altre any i la catequesi parroquial va finalitzar amb un berenar als jardins de les germanes Vedruna. N'estem molt agraïts. Després vam anar a missa acompanyats pels familiars dels nens i nenes de catequesi. 28 nois/noies, que han fet el segon any de catequesi, han celebrat la Primera Comunió i els convidem per a què l'any vinent s'engresquin a continuar en el grup de seguiment, després la professió de fe i la confirmació, per completar amb els ja rebuts Baptisme

i l'Eucaristia, tots els sacraments de la Iniciació Cristiana.

Amb una celebració molt reeixida, el 28 d'abril, vam celebrar la Professió de Fe d'en Dionís Frigolé i l'encoratgem a què continuï amb la Confirmació.

Com ja sabeu, en les "Catecolònies" vam treballar el tema: "Jesús ens parla en paràboles".

Vam descobrir que les Paràboles, són petits relats que Jesús contava a la gent per explicar què és el Regne de Déu, que van dirigides a tothom i que

el seu objectiu és canviar l'actitud de la gent. Per treballar aquestes actituds vam fer unes flors precioses i en els pètals vam posar-ne unes quantes: perdonar, estimar, confiar, respectar, etc. A la nit vam jugar al "Joc de l'Oca" adaptat a les paràboles i ens ho vam passar d'allò més bé. El diumenge van anar a la Creu Joan

I a la tarda vam celebrar l'Eucaristia tots plegats i els nois de l'Espai Jove, ens van representar la Paràbola del Bon Samarità.

Per acabar la jornada, ens vam fer la foto col·lectiva hi vàrem cantar "l'hora dels adéus", pensant ja en les properes. Ara vindran les vacances, però Jesús mai no fa vacances, a l'igual que la nostra parròquia. Ja sabeu que sempre estem a la vostra disposició, i amb noves il·lusions per retrobar-nos tots; us hi esperem!

Feliç aniversari a tots!

L'ESPIGA SOLIDÀRIA

Activitats de l'Espiga Solidària 2010/2012

Els nostres donants bàsicament ens subministren setmanalment: pa, fruita, pollastres, embotit, patata crua, llet i patates xips. Esporàdicament rebem iogurts, suc, pizzes, ous i galetes. Tot això ens permet mantenir setmanalment un repartiment a:

Germanetes dels Pobres de Girona, Vic i Manresa.
Comunitat de Negres de Banyoles.
Comunitat Gitana de la Font de la Pólvora
Comunitat Evangèlica El Camino de Girona
Comunitat Evangèlica Vida Abundant de Barcelona
Menjador El Bon Samarità de Blanes
Grup de desintoxicació Bettel de Vilablareix

Grup de desintoxicació Nueva Frontera de Quart

Grup de desintoxicació de Ripoll

Grup de desintoxicació de l'Ametlla del Vallès

Cotolengo del Pare Alegre de Barcelona

Càritas de les poblacions: Caldes de Malavella, Lloret de Mar, Riudarenes, Bescanó, Tordera, Aiguafreda, Centelles, Hostalets de Balanyà, Arenys de Mar, Moià, Salt (dues parròquies).

Recollim i repartim amb les nostres furgonetes i no rebem cap ajut. Sols aportacions voluntàries dels nostres receptors que no sobrepassen els 20 €. Ara estem pendents d'un ajut de la Diputació de Girona.

Podem dir que movem al llarg de l'any de 800 a 1.000 tones d'aliments i que parcialment ajudem unes 4.000/5.000 persones.

Tot i la crisi mantenim les constants dels nostres proveïdors i darrerament hem incorporat algun grup nou però tot i així mantenim el nostre servei.

La nostra entitat solament ajuda col·lectius i no persones individuals. Aquí teniu la nostra adreça i contactes:

Grup l'Espiga Solidària, una tasca humanitària

Francesc Macià, I

Caldes de Malavella (Girona)

Telèfons de contacte: 972.47 21 07 / 676 746 336

El secretari de l'Espiga, Miquel Vicens i Cardona

JUNTA DE CONSERVACIÓ DEL LLAC DEL CIGNE

El dia 7 d'abril de 2012 es va fer un taller d'arts a la urbanització del Llac del Cigne del municipi de Caldes de Malavella amb motiu de les vacances de Setmana Santa. Vam veure oportú organitzar per tota la mainada de la urbanització i de Caldes, un taller que sigués prou partici-

patiu on els nens i nenes fessin alguna activitat i per això vam pensar en fer un taller amb petites obres d'art inspirades en el nostre entorn, el Llac. Van fer servir diferents materials agafats per ells (fulles, terra, branques, flors...). Tot seguit, a la tarda, van fer a la pista esportiva la inauguració de la

posició d'Art Llac del Cigne, en la qual tothom va poder gaudir de les petites obres exposades.

Considerem que ha estat un èxit de participació i donem les gràcies a tots els nens i nenes per ajudar-nos a fer aquesta activitat.

La Junta

CENTRE PSICOPEDAGÒGIC MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

El mes d'abril passat es va posar en marxa la sala multisensorial del Centre Psicopedagògic Mare de Déu de Montserrat. Aquesta sala combina diferents elements (visuals, olfactius, tàctils...) amb l'objectiu de

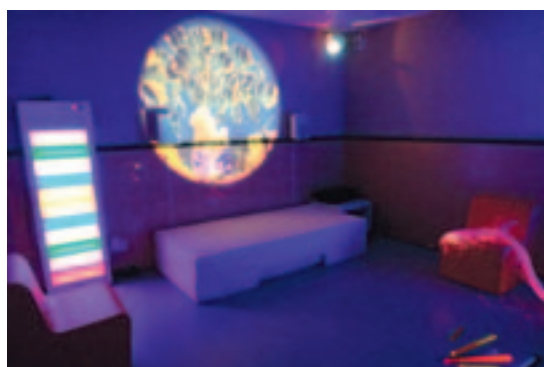
millorar la qualitat de vida de l'usuari. En aquest sentit, la sala s'adapta a les necessitats individuals de la persona discapacitada i li permet interactuar amb el medi a través de l'estimulació dels seus sentits i capacitats.

Entre alguns dels recursos tècnics de què disposa l'aula, destaquen les columnes de llum i bombolles, que quan canvien de color capten l'atenció de la persona i afavoreixen la relaxació amb el moviment ascendent de les bombolles; les fibres òptiques, que, a més de tenir un efecte distractor, estimulen el

tacte; un aparell d'aromateràpia que escampa l'essència aromàtica per tota la sala creant un ambient relaxant o estimulador, depenent de cada cas; un projector d'imatges relaxants, així com un matalàs d'aigua de temperatura regulable amb un altaveu que possibilita percebre l'estímul auditiu a través de l'aigua, a més de la transformació del so en vibracions que l'usuari rep en tot el seu cos.

La conjunció de tots aquests elements crea un ambient relaxant i agradable que ajuda els usuaris a comunicar-se

de forma no verbal donant significat a les percepcions que reben. Així mateix, en aquest context d'estimulació, controlat i adaptat a les necessitats individuals, es desenvolupen i potencien les capacitats físiques i cognitives de cada persona afavorint, a la vegada, la sensació de benestar.

GRUP DE TEATRE TRASPUNT

Durant més de 50 anys, el grup de teatre Traspunt ha mantingut la flama del teatre amateur al nostre poble. Diverses generacions han format part del grup i hem estat punt de partida per membres que més tard s'han dedicat professionalment al món de l'espectacle, sobretot pel que fa als tècnics.

L'espectacle que actualment tenim en cartell és "Dos ocells d'un tret", una divertida comèdia que vam començar a assajar a principis del 2011 i que vam estrenar per la Festa Major del mateix any amb gran èxit de públic. Enguany, el director ha estat en Dani Sancho i els actors que hem participat en el muntatge hem estat en Marc Ramionet, l'Alfons Varas, la Mònica Nuell, en Miquel Palou, en Josep Canaleta, en Xavier Bermúdez, la Mamen Martínez, la Victòria Martín i la Montse Varas.

Com ja és tradició en el grup, els muntatges no solament es representen a Caldes sinó també a altres pobles de les contrades gironines: Vilademat, Franciac, Riudarenes i Santa Coloma de Farners.

El cas de Santa Coloma ha estat especial perquè vam estar seleccionats per participar en el 18è Concurs de teatre amateur Rafael Anglada.

La nostra participació ens va omplir d'alegria i satisfacció ja que l'Alfons Varas va obtenir el segon premi a millor actor secundari i la Mònica Nuell va ser nominada millor actriu principal.

La nostra intenció és continuar representant aquesta obra durant tot aquest any... I, evidentment, treballar per continuar fent projectes per tal que tots gaudim del teatre.

COLLA GEGANTERA

Qui havia de dir a l'Emili, "el presi", ara fa un temps quan va tenir la idea de fer una gegantona que representés La Malavella que se'n faria una de tan grossa... Sí senyor, ja fa tres anys que es va fer la presentació de la gegantona i a partir d'aquí es celebra la Festa de la Malavella. Una gran festa que cada any es fa més gran i el més bonic és que hi participa la gent del poble ja sigui ballant, cosint, fent xocolata... És

igual, tothom hi posa les ganes perquè cada cop vagi a més i no es perdi. Des d'aquestes quatre ralles volem agrair la col·laboració de les entitats, de tothom que hi va participar d'una manera o altra i també a la gent que va venir a animar de dins i fora del poble. Moltes gràcies! L'any que ve l'hem de fer **més grossa**.

També volem aprofitar per donar les gràcies a l'escola La Benaula, el Sant Esteve i la Llar d'infants per venir a vi-

sitar la casa dels Gegants. I per últim, dir que l'agenda geganterera comença ara i no s'acaba fins a finals d'any: el 26 de maig ens trobareu animant la festa de Llagostera, el 8 de juliol a Flaçà i recordeu que, com cada any, celebrem a la plaça Amical de Mathausen la revetlla de Sant Joan. Us hi esperem! I aquí no s'acaba. Si voleu estar ben informats entreu al facebook de la Colla Geganterera de Caldes de Malavella i els Grallers Escaldats.

Des d'ADK us presentem la temporada 2012 dels PLATAFORMA:

L'últim dissabte de cada mes, a la tarda, a Sant Maurici, mini-festival de tarda amb música en directe i Dj destinat a la difusió d'artistes emergents. Cada Plataforma es destina a un estil de música. Preu de l'entrada: 2€. Per a més informació veieu el cartell adjunt.

Cada setmana a ADK:

NINJUTSU: Dissabtes al matí, a Sant Maurici. Ninjutsu és un art dirigit a l'autoprotecció integral de la persona, millorant la seva psicomotricitat, la seguretat amb un mateix i la coordinació corporal.

Horari: Dissabtes de 10 a 1. Possibilitat de venir a veure les classes. Per a més info, ADK

CURS DE DJEMBE Tots els dimarts, a Sant Maurici, curs de percussió africana a càrrec de Txiqui Garcia. Per a més informació, contacteu amb Txiqui Garcia (kassamba@hotmail.com) / tel. 667 982 610

Segueix-nos a facebook i a: myspace.com/associacioadk

IKALD

L'exposició d'ikebanes, bonsais i ceràmiques que, com cada any, va tenir lloc al Casino Municipal durant la Setmana Santa per mostrar els treballs que es fan en els cursos que imparteix anualment l'Associació IKALD va ser tot un èxit tant de públic (més de 400 persones) com de crítica.

El mateix va passar a l'ex-

posició "Temps de flors" de Girona que va tenir lloc del 12 al 20 de maig passat on la nostra Associació també participa des de fa uns anys amb una exposició d'ikebanes.

Des d'aquestes pàgines volem donar públicament les gràcies tant a les persones que hi participen amb el material exposat com també a totes aquelles altres persones del poble que de manera totalment anònima col·laboren amb un munt d'hores de feina que no sempre es veuen, perquè any rere any puguin tenir lloc aquests esdeveniments que enriqueixen la vida cultural i social de nostre poble. Com molts de vosaltres recordareu, del 16 al 19 d'abril de 2012 es va gravar a la nostra població part del

programa "Divendres" que TV3 emet cada tarda en directe.

L'Associació IKALD va ser convidada a participar-hi per mostrar al públic les composicions florals que s'ensenyen a fer en els cursos d'ikebanes que anualment es realitzen.

Mentre la professora era entrevistada per l'Espertac Perant explicant en què consisteix aquest antic art japonès, set participants del curs que té lloc aquest any preparaven in situ diferents ikebanes, amb certes dificultats tot sigui dit, donat que el temps va fer la guitza durant tota la setmana i justament aquell dia feia molt de vent, la qual cosa va dificultar molt la tasca.

Només ens resta desitjar-vos que passeu un bon

estiu i que, tot i la maleïda crisi, gaudiu d'unes excel·lents vacances.

Esperem retrobar-vos en el proper AQUAE. Fins ben aviat!

XARXA DE DONES

Dona, assessora't. Serveis d'informació i atenció a les dones

Les dones de Catalunya disposem de diversos serveis d'informació i atenció que funcionen coordinadament arreu del territori. Les seues territorials de l'Institut Català de les Dones ofereixen informació sobre qualsevol matèria, com ara salut, treball, habitatge, serveis i recursos per a les dones. Des d'aquestes seues es facilita la informació o es deriva cap a les entitats i organismes que en són responsables. Per altra banda, els Centres d'Intervenció Especialitzada en violència masclista (CIE), del Departament de Benestar Social i Família, són serveis que ofereixen informació, atenció i recuperació a les dones que es troben en situacions de violència masclista i a les seves filles i fills.

A més, els Serveis d'informació i atenció a les dones (**SIAD**), de titularitat municipal o comarcal, ofereixen informació, orientació i assessorament en tots aquells aspectes relacionats amb la vida de les dones: àmbit laboral, social, personal, familiar i altres.

Doncs, bé a partir des del 20 d'abril passat es troba en funcionament el servei d'informació i atenció a les dones (**SIAD**) de **Caldes de Malavella**.

Es tracta d'un servei de consulta personal, confidencial i gratuït amb una advocada i una psicòloga. Poden accedir a aquest servei totes les dones del municipi que necessitin una consulta o suport per qualsevol motiu.

Podem demanar hora:

Trucant al telèfon 972 470 404.

Per correu electrònic: serveissocials@caldesdemalavella.cat

O bé, anant a la seu de Serveis Socials, al C. Vall.llobera s/n, de dilluns a divendres, de 9 a 1 del matí.

Xarxa de Dones de Caldes de Malavella

xarxadedones@hotmail.com

Facebook: [xarxadedones Caldes](https://www.facebook.com/xarxadedonesCaldes)

ESPLAI FUNDACIÓ "LA CAIXA"

Us fem saber que tenim nous horaris a l'Esplai: als matins, de 2/4 de 10 a 2/4 d'1 i a les tardes, de 2/4 de 4 a 2/4 de 8. Els dissabtes i diumenges, de 4 a 8 de la tarda.

Els festius està tancat.

Del dia 29 d'abril al 5 de maig, l'Esplai ha fet un viatge als Llacs del Nord d'Itàlia. Va ser un viatge molt bonic i us el recomanem pels que encara no hi heu estat.

Estem preparant un altre viatge, aquesta vegada serà a Espanya i visitarem el Valle del Baztan, a Navarra i Guipúscoa. Serà del 9 al 14 d'octubre de 2012... Animeu-vos-hi! Tindreu tota la informació a L'Esplai.

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE FRANCIAC

Carta a l'Eduard

Fa poques setmanes que ens deixaves i ja enyoro l'expressió que sempre tenies a punt: "i tu, com estàs?". No era una frase feta, era el preludi d'una xerrada llarga i profitosa, bàsicament per mi. Sovint es pregunta per cortesia "com estàs?" però el que volem sentir sempre, o gairebé sempre, és: "molt bé!".

Amb tu era diferent. Tenies temps per escoltar. Pot ser per això quan em vau informar de la gravetat de la teva malaltia em vaig entristir molt, ja de camí cap a casa vaig plorar de ràbia i d'impotència. No entenia perquè un home que dedicava la seva vida a ajudar els altres se n'havia d'anar tan de pressa. Recordo perfectament la conversa que aquell dia vam mantenir. Estaves satisfet amb la vida que havies portat i amb a la intensitat amb què l'havi-

es viscuda. Encara et quedava temps d'acomiar-te de tots els teus familiars, amics i coneguts i demanar perdó a qui hagessis pogut ofendre. Vas afegir que no volies ser recordat senzillament per haver estat gerent d'empresa sinó per haver procurat ser una persona de bé. No et preocupis, no et podríem recordar d'altra manera.

En l'última visita a casa teva, ja en un estat de salut molt precària, vas aprofitar per donar-me un últim consell, era el següent: "viu l'avui amb intensitat, perquè l'ahir ja ha passat i no podràs canviar res i el demà potser no hi serà... Gaudeix de tot el que tens i lluita pel que vols!". Aquesta "pàgesa tosca", com alguna vegada m'anomenaves, ho farà.

Recordes les últimes paraules que et vaig dir?: "un privilegi haver-te conegut". I ara, hi afegeixo: "un honor haver

compartit estones amb tu". Ara et vull dir com veia jo l'Eduard Rodríguez Enrich: un home intel·ligent, bon estratega, sensible, recte, poc donat a les tasques de bricolatge i jardineria i per sobre de tot, un home profundament enamorat de la seva dona i companya de camí durant 50 anys (no recordo cap conversa en que el nom de la Ma Carme, per una o altra raó, no sortís). Segurament em deixo un grapat de bons adjectius més, però com que sé que estàs molt bé, ja no et calen "més floretes".

A Franciac et vaig conèixer i des de Franciac et dic a reveure.

Mercè Armengol Cullell

CLUB GOLF CALDES

Classificació acumulada rànkning FCPP 2012

CATEGORIA BENJAMÍ

18 Treccagnoli Romero, Daniel
20 Panes Coromina, Lluís
21 Sarrats Bosch, Pau
21 Segalés ESCUDER, NIL

CATEGORIA ALEVÍ

7 Tibau Mas, Joel
10 Navarro Oliver, Pol
12 Ribas Villegas, Roger
23 Colomé Masferrer, Pau
36 Rodríguez Vallín, Alejandro

CATEGORIA INFANTIL

30 Vélez Muga, Ariadna

CATEGORIA CADET

17 Hernantes García, Marc

CLUB ESPORTIU

ESCÀNER:

Nom:

Albert Jou

Edat: 32

Equip actual:

Infantil masculí.

Anys al club:

Des de la fundació

Caldes de Malavella?

Primer de tot en Jou, després les ganes de fer créixer un projecte de club que s'ha consolidat plenament i ja és una realitat gràcies a l'esforç de molta gent

Creus que entre els jugadors, entrenadors i pares hi ha un sentiment que el Club és com una segona família?

Evidentment, el Club i les persones que el formen són una segona família.

Amb els anys que fa que ets al Club, que és el que més valores?

El bon ambient que hi ha entre tots, entrenadors, jugadors, pares.

La temporada ha estat molt bona, quin és el repte per a la propera campanya?

Encara no s'ha acabat la temporada i la següent em queda molt lluny.

Els únics objectius que tinc ara mateix

són que els infantils continuïn creixent a nivell formatiu i competitiu

Com a tècnic de l'equip més petit del Club, quin missatge donaries a la mainada que juga a bàsquet?

Bàsicament, que gaudeixin del bàsquet esforçant-se el màxim en allò que els demanen i se'ls proposa.

Per aconseguir una cosa t'hi has d'esforçar i això és bàsic que ho entenguin

Per acabar:

Un jugador referencia: Dejan Bodioga

Un lema: Tot objectiu implica esforç i sacrifici

Un hobby: La música

Un somni: Ser feliç

El millor record: Campionats de Catalunya de minibàsquet

I el pitjor: Algunes males decisions en la direcció d'equip

Format com a jugador al Pompeu Fabra de Salt. Vaig començar als 7 anys i als 16 vaig decidir que ja n'hi havia prou. Com a entrenador vaig començar a Riudarenes i després, a Caldes.

Des d'aquí vull agrair tots els anys que porto al Club a totes les persones que són moltes, que l'han fet créixer i consolidar: en Josep Maria Jou, totes les juntes directives, pares, delegats, companys entrenadors. Sense ells no hauríem arribat fins aquí

Que et va portar a entrenar a

CLUB VOLEI CALDES

Durant la segona setmana d'abril, l'equip cadet i juvenil amb entrenadors i alguns pares, van poder gaudir d'espectaculars i emocionants partits de voleibol de les diferents seleccions de Catalunya enquadrades en el torneig autonòmic que es va celebrar a la comarca de La Selva. En la fotografia que acompanya aquestes línies s'hi veuen les noies del CV Joves Caldes amb els nois de la

selecció catalana masculina cadet, després del partit de la fase prèvia contra la selecció de Madrid que es va disputar a Vidreres. La victòria final va ésser de la selecció de Madrid al tie-break per 17-19, el que demostra l'espectacularitat i igualtat d'aquest partit.

Aquest fet va motivar que les noies seguissin tots els partits de la selecció catalana fins a la final, on van caure derrotats per la selecció d'Andalusia.

No obstant, les noies no van parar d'animar i gaudir en tot moment, del gran espectacle que van poder veure durant els dies de competició.

Aquest és un exemple més de la situació a l'alça en que es troba el voleibol català i que des del Club ens agradaria aprofitar per aconseguir una major difusió d'aquest esport en el nostre poble.

Dins del marc de les activitats que es celebren al llarg de l'any, voldríem recordar-vos que el dia 16 de juny realitzarem el 5è torneig 4x4 de vòlei pista de Caldes de Malavella. Us animem a participar-hi en les diferents categories i gaudir d'un torneig que s'està consolidant com un dels més importants a nivell català. Podreu trobar més informació al nostre blog: www.cvjoves-caldes.blogspot.com o al facebook del Vòlei Caldes.

UNIÓ ESPORTIVA CALDES

Temporada 2011/2012 – 5è torneig Mas Llop de futbol 7

De nou per aquestes dates entrem a la recta final de la temporada amb alguns dels nostres equips jugant els últims partits de la competició oficial i altres jugant partits amistosos per acabar d'arribar a la cloenda oficial.

Destacarem d'aquestes darreres dades, que l'1 de maig es va tornar a celebrar al camp de Can Bernadí, el **5è torneig Mas Llop de Futbol 7**. Al matí i en categoria de prebenjamins i a la tarda en categoria de benjamins, hi va haver-hi la competició de deu equips per categoria. Va ser una gran jornada de germanor al voltant del futbol entre jugadors i pares.

També amb el patrocini de Mas Llop Activity Camp, el 28 d'abril passat es va fer la **1a Trobada d'Escoletes Mas Llop** per als més menuts. Hi van

participar deu escoletes de futbol de localitats properes i tant els jugadors com els pares i aficionats van passar un gran matí futbolístic.

Des de la Unió Esportiva Caldes volem agrair de nou la col·laboració de Mas Llop Activity Camp, que amb el seu patrocini ha fet possible aquestes activitats, i agrair a la resta de col·laboradors que ens han ajudat per dur-les a terme.

Enguany, juntament amb SportGest 2000, des del club s'ha organitzat el **15è Campus d'Estiu de Caldes**, entre els dies 25 de juny i 27 de juliol. Com cada any busquem que els participants es diverteixin i es formin i evolucionin dins del futbol, jugant i entrenant i realitzant altres activitats estiuenques. També esperem crear un bon ambient entre ells i fomentar una competició sana.

Si us agrada el futbol, no dubteu a

apuntar-vos-hi.

Finalment, com sempre, agrair a tots els patrocinadors i col·laboradors l'esforç fet per possibilitar l'existència del club.

En el nostre web podreu trobar més informació, detalls i fotografies de totes aquestes activitats i tots els resultats dels nostres equips actualitzats setmana rere setmana.

Junta directiva de la UE Caldes – 17 de Maig de 2012 – www.uecaldes.cat

Escoleta de la UE Caldes el dia del torneig Mas Llop amb les autoritats presents.

CLUB PATINATGE ARTÍSTIC CALDES

Les més petites del club s'han presentat a les primeres proves de patinatge, Preliminars.

Situades al mig de la pista, soles i envoltades de públic, han mostrat davant tres jutges les piruetes i salts obligatoris. Després de passar un munt de nervis abans i després, esperant el resultat, totes han superat amb èxit la prova.

Els que pateixen més, moltes vegades, són els familiars a les grades, mirant l'exercici i els jutges.

Aquest any, per primera vegada, dues patinadores del club: Eva Alcalà i Janira Aranda han fet un curs de tecnificació amb nens i nenes d'altres clubs a Fornells. En aquest curs només hi opten els que són alevins/nes i s'estan pre-

parant per l'última prova, Certificat d'Aptitud. Han après molt i tenen ganes de tornar a fer les dues sessions restants.

Un bon nombre de patinadores i familiars han participat, també aquest any, en la festa de La Malavella, ballant a la plaça. Ha estat molt divertit i ja esperem la propera edició l'any vinent.

Algunes de les nenes de Preliminar.

Eva Alcalà i Janira Aranda

CLUB PATÍ CALDES

Fi de temporada 2011-2012

Ja hi tornem a ser, acabem una nova temporada amb molta satisfacció. És un indicador que el nostre projecte de Club, dedicat exclusivament a l'esport de l'Hoquei Patins i amb una Escola de Patí a ple rendiment, es va consolidant. Els més petits, un cop han après a patinar, han començat a fer servir l'estic i la pilota. Els jugadors d'Escoleta han participat en partits

amistosos, en alguna trobada d'Escoles i alguns han donat suport a l'equip dels Prebenjamins iniciació. Els equips federats de Prebenjamí-iniciació, de Prebenjamí i de Benjamins, han competit en la Lliga Territorial de Girona. Acabarem la temporada amb un acte que a tots ens fa molta il·lusió: el 16 de juny celebrarem el primer Torneig David Cañón, inclòs en els actes de la Di-

ada Esportiva. L'acte consistirà en partits en el qual hi participaran tots els nostres esportistes i el dinar de cloenda, per a tots els socis del Club. Us recordem que podeu visitar la nostra web que té un nou format on podreu consultar totes les nostres activitats. I si penseu que us interessa formar part del nostre Club, no ho dubteu, i contacteu amb nosaltres.

AQUAE

L'Aquae ofereix espai a totes les entitats que ho desitgin. Si voleu parlar de les activitats que feu, heu fet o fareu, envieu-nos els text i fotos a aquae@caldesdemalavel·la.cat.

Gràcies per la vostra participació

DE DOL

Aquesta secció està de dol, ja que l'artífex d'aquest espai ens ha abandonat. L'Eduard Rodríguez va ser una persona que va dedicar la vida als altres; amb humor, estil i empena, i això l'ha convertit en referent per a moltes persones, entre les quals m'incloc. Fet que el converteix en certa manera en etern, ja que sempre serà present en persones com jo. L'Eduard va ser un exemple per a molts, i això és el que hem d'intentar tots si volem un món millor, voler ser exemplars. Aquesta secció va néixer gràcies a la iniciativa de l'Eduard per acostar i promocionar el món del motor. Uns mesos enre em va comentar si volia col·laborar-hi, però la meua participació s'ha vist accelerada per la seva mort. De manera, que aquesta secció la dedicaré a l'Eduard Rodríguez i al també difunt Xavier Genoher Sureda.

El mes de març passat en Xavier Genoher va perdre la vida en un accident de trànsit a Fornells de la Selva. En Xavier era un gran afi-

cionat al món del motor, mecànic i copilot. Va disputar diversos rallis d'automobilisme amb el seu germà Josep Genoher. Amb un Talbot Samba els dos van aconseguir una desena posició final al campionat d'Espanya de ral·lis i una catorzena posició al Ral·li Costa Brava, puntuable pel campionat del món.

De manera que els dos germans, mecànics -quasi de naixement- van obtenir grans resultats en el món del motor. Només parlar del cognom Genoher, qualsevol aficionat als rallis del panorama nacional no escatima elogis per parlar dels dos germans. Ja que van ser els més ràpids de les copes de promoció durant molts anys i van compartir trams i titulars de premsa amb pilots de talla de Salvador Servià, Antonio Zanini, Borja Moratal, Beni Fernández...

En el món de l'esport hi ha una cara que no es veu i menys avui en dia que tot ho veiem des de la televisió. Ja no veiem els esports per dins. Molts esportistes han de combinar l'esport amb una vida laboral. L'Eduard dedicava tot el

temps que li sobrava de la feina a nodrir acadèmicament el món del motor i en Xavier Genoher es dedicava a córrer pels trams de les carreteres de tot el país i a posar a punt els cotxes de ralli. Els dos van dedicar centenars d'hores al motor i per a ells i l'afició això era magnífic. Quan t'agrada una afició no esperes res més que passar-t'ho bé amb allò, no esperes una recompensa. El motor és un esport sacrificat que obliga a dedicar-hi molt temps, feina i esforços i tant l'Eduard com en Xavier van arribar al màxim nivell des de la humilitat i la iniciativa pròpia.

L'afició al motor, gràcies a gent com ells, cada dia creix més i ells dos representen uns bons exemples per a tota la comarca i el país. Catalunya ha tingut molta tradició al motor des del segle XX i Girona també. Ja que molts pilots i enginyers han sortit de la nostra comarca. Antonio Zanini, Marc Blàzquez, Josep Maria Serra "Xiu" o els caldens Xavier Amigo i Jeroni Fajardo.

No hi ha dubte que estem en una terra de campions del motor i els dos nostres protagonistes d'avui en són dos exemples. La seva afició i el seu treball pel món del motor els han convertit en persones recordades i immortals. Ja que els seus noms i les seves actuacions figuren i figuraran en els llibres de la història del motor.

Descanseu en pau, el món del motor sempre us tindrà presents!

Aut: driverphoto

Ramon Berenguer IV i la unió de Catalunya amb Aragó

Paral·lelament a la reconquesta catalana havia avançat la reconquesta aragonesa. Comtat inicialment, Aragó havia estat elevat a la categoria de regne per Sanç el Major, rei de Navarra, que el va deixar en herència al seu fill Ramir (1035). El nou regne va annexar-se els comtats de Sobrarb i Ribagorça i va anar avançant de Jaca a Osca (1096) i d'Osca a Saragossa, que fou conquerida per Alfons el Bataller, rei també de Navarra (1118). Mort Alfons sense successió, els magnats aragonesos van cridar a succeir-li el seu germà Ramir el Monjo, bisbe electe de Roda i Barbastro (1134).

Feia temps que els reis de Castella tenien posades les mires damunt les terres aragoneses. Sobre tot damunt el regne sarraí de Saragossa. Ara, al legant drets de successió, Alfons VII de Castella, anomenat l'Emperador, pretenia d'apoderar-se'n. I, en efecte, va ocupar Saragossa i altres poblacions. Ramir va sortir-se'n com va poder, reconeixent-se per aquell territoris vassall del rei de Castella. En la seva tasca de defensa enfront de les pretensions castellanes, va trobar l'ajut del comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV, que no podia veure amb bons ulls l'expansió del rei de Castella per terres aragoneses.

La manera d'evitar definitivament que Castella s'annexés Aragó era

d'unir-lo a Catalunya. I les circumstàncies van facilitar aquesta solució. Ramir el Monjo, que eixint del monestir per regnar, havia contret matrimoni amb Agnès de Poitiers, n'havia tingut una filla: Peronella. Ramon Berenguer era encara fadrí. El seu caràcter i la seva anomenada el feien atractiu als aragonesos que, en canvi, estaven barallats amb els castellans per lluites recents. Ramir va donar la seva filla en prometatge al comte barceloní, i li va donar al mateix temps el regne d'Aragó, no com a dot ni com heretatge de Peronella, sinó en plena propietat (1137). Ramon Berenguer va entrar a governar el reialme veí amb el títol de príncep i dominador d'Aragó. I Ramir II, tot conservant el títol de rei, va retirar-se novament a la vida de religió.

Així van unir-se Catalunya i Aragó. Geogràficament afins, ambdós dins la conca de l'Ebre, ambdós pirinencs, la geografia facilitava i fins empenyia la unió. Però, pobles ambdós de forta personalitat, cadascun va conservar no solament les seves característiques, sinó també les seves institucions pròpies, i cap dels dos no pretengué immiscir-se en la vida de l'altre. El vincle entre els sobirans, que era rei d'Aragó i comte de Barcelona a Catalunya, si bé els catalans li donaven sempre el títol de rei. Cada poble va conservar també el seu idioma; però l'idioma dels prínceps de la dinastia catalana fou el català, com foren les del seu llinatge barceloní les armes que van usar -els quatre pals vermells damunt camp d'or-, i com fou la numeració que els corres-

ponia com a comtes de Barcelona la que van seguir.

Realitzada pacíficament, en contrast amb altres unions peninsulars, la unió catalano-aragonesa representa la solució harmònica d'un conjunt de problemes plantejats pel contacte entre els dos pobles: problemes de fronteres, perquè ambdós aspiren als mateixos territoris limítrofs, i problemes d'expansió més enllà, perquè ambdós aspiren a la conquesta de València i ambdós tenen interessos similars al migdia de França. En la doble direcció nord-sud, les forces dels dos pobles, en lloc de combatre's, anaven a conjugar-se. Sols en la direcció mediterrània, al començament, Aragó es mostraria refractari a seguir la política de Catalunya; però també aquesta direcció acabaria imposant-se i els aragonesos hi col·laborarien. Les diferències de caràcters entre ambdós pobles que es manifesta en aquest fet, va manifestar-se també, és cert, en altres aspectes, especialment en els lluites dels aragonesos, aplegats en "Unió" contra els reis catalans, amb vistes a acréixer llurs privilegis. Però, en definitiva, el balanç de la unió dels dos pobles fou sensiblement favorable i constitueix un dels assoliments més considerables de la gran obra de Ramon Berenguer IV.

Innovació: rendibilitzar la inversió en R+D

Poc més d'un 10% dels nous projectes de R+D (Recerca i Desenvolupament) assoleixen l'èxit. Per això cal ser molt acurat a l'hora de seleccionar aquells projectes d'innovació en els quals invertirem en la nostra empresa.

Innovar no és inventar

La innovació és la creació o modificació d'un producte o servei i la seva introducció al mercat. La innovació està a l'abast tant d'una multinacional com d'una petita empresa. Per innovar no sempre cal fer grans inversions sinó detectar i implementar oportunitats de mercat. Exemples d'innovació TIC poden ser un recercador d'internet o un sistema de reconeixement de veu per caixers automàtics.

Recursos necessaris

La finalitat de la inversió en R+D és guanyar diners. Abans d'invertir en R+D s'han de considerar les alternatives, com invertir en processos productius, en la xarxa comercial o en publicitat. Cap d'aquestes inversions és excloent, però els recursos son limitats. Un cop decidim invertir en tecnologia, cal pensar si crear un departament propi de R+D, comprar llicències, contractar experts o fins i tot adquirir una altra empresa o fer una aliança tecnològica.

Viabilitat

Una decisió important és quina inversió destinarem a R+D, cosa que dependrà del grau d'innovació del sector, el tipus de projecte i la situació que tinguem respecte a la competència. Per guanyar diners en tecnologia s'ha de ser innovador, aconseguir transformar una idea en quelcom vendible, en una necessitat i disposar dels mitjans per comercialitzar el producte. Necessitem avaluar

la probabilitat d'èxit del projecte, temps i costos de desenvolupament, possible desenvolupament futur i aplicacions noves que generarà, incidència en altres projectes de l'empresa, impacte en el mercat i la situació respecte a patents.

Coherència del projecte

La valoració d'un nou projecte ha de respondre una sèrie de criteris objectius, com ara si resulta compatible amb l'estratègia actual i a llarg termini de l'empresa, si disposem d'experiència per responsabilitzar-nos del nou producte, dels recursos necessaris per a la seva creació, producció i comercialització i de la congruència amb la imatge de l'empresa.

Màrqueting

Cal valorar criteris de màrqueting, com ara si el nou producte satisfà una necessitat del mercat o avantatges respecte els existents, valorant preu, fiabilitat, servei o assistència tècnica.

Hem de ser capaços de fer una estimació de la dimensió del mercat, del número de clients, probabilitat d'èxit del mercat, efecte sobre els productes actuals, acceptació del preu per part del potencial client i canals de distribució.

Producció

Cal preveure si necessitarem noves instal·lacions i costos associats, afegint equipament i personal. En projectes tecnològics, un aspecte important, fins i tot crític,

és la necessitat d'adaptacions o desenvolupaments fets a mida per a cada client, ja que limita el nombre de clients i encareix la nostre estructura.

Finançament

A nivell de recursos financers, hem d'estimar la inversió en R+D, la producció i la comercialització, disponibilitat de fons respecte al temps a cada fase del projecte, el marge de benefici esperat i l'impacte dels recursos destinats que tindrà en l'empresa.

Rendibilitat

La innovació per sí mateixa no genera beneficis, és la explotació el que genera rendibilitat. Un cop estudiats els futurs clients, hem de ser capaços de poder publicitar, distribuir i comercialitzar el producte i garantir-nos la correcta protecció jurídica amb les patents.

L'abast, dimensionament i logística de la nostre xarxa comercial s'ha de resoldre abans de que el producte es comercialitzi.

Conclusió

Una anàlisi detallada ha d'evitar la destinació de recursos a projectes que no s'haurien d'iniciar per temes de viabilitat i la planificació de temps, recursos i accions necessàries per dur a terme aquells projectes que seleccionem. Les valoracions inicials, a causa del nivell d'incertesa que suposen, poden ser senzilles o complexes, però han de ser objectives, raonables i quantificables.

VIDA SOCIAL

La caldenca Carme Gil Riera va celebrar el 27 de març passat els 100 anys i ho va fer a la Residència Els Avets de Sant Medir, acompanyada per la seva família i amics de la residència. Fins i tot el seu nét, que en aquell moment estava a Alemanya, va poder seguir l'acte a través d'una webcam.

Van assistir a la festa Fina Surina, coordinadora Territorial de l'Institut Català de la Dona de Girona, que en representació de la Generalitat li va fer entrega de la medalla centenària, l'alcalde de Caldes de Malavella, Salvador Balliu, que li va fer entrega d'un ram de flors, i el Jordi Noguera, alcalde de Sant Gregori.

La Carme va explicar amb una memòria envejable, anècdotes i vivències com els anys d'estudi a

les monges franceses de Caldes. La seva mare regentava un negoci de polleria i cada dia anava a Barcelona amb tren a vendre pollastres i ous. Fins i tot n'havia venut a la família del President Jordi Pujol.

Ens va relatar els "cors que havia trencat" de jove, fins que va començar el festeig amb el seu marit, que vivia al seu mateix car-

rer de Caldes i que va treballar més de 50 anys al Vichy Catalan. El matrimoni va tenir dues filles, la Roser i l'Alegria. La Roser que viu a Caldes i té tres fills: la Roser, l'Assumpció i en David, i 2 besnèts.

L'Alegria, que va marxar a viure a França i té dos fills: en Jean Pierre i en Philippe i cinc besnèts. També va tenir un record per al seu germà, que de ben jove se'n va anar a viure a Amèrica, on va formar la seva família i a on va viure fins que es va morir.

Amb molt de sentit de l'humor la Carme ens explicava el seu secret per haver arribat a centenària: menjar sa i natural!

Foto de l'any 42 i actual

Us ensenyaem una foto de l'any 1942 quan fèiem pàrvuls i una que ens vam fer el dia 20 de maig passat en un dinar a Vidreres. Alguns feia 70 anys que no ens vèiem. Va ser emotiu i emocionant recordar coses de quan érem petits. Gràcies a l'asl que vàreu venir per fer-nos viure un dia inoblidable. Fins aviat.

Montse Falgueras i Jordi Ciurana.

Aliments tòxics

Alguns aliments perfectament adequats per a les persones poden ser molt perillosos si els ingereixen les mascotes ja que generen trastorns que poden anar des de vòmits o diarrees fins a anèmia o fallida hepàtica.

Una acció d'afecte com oferia un trosset de xocolata o un gra de raïm a un gos pot ser un seriós perill per al nostre animal i, per tant, és important conèixer aquests aliments i evitar-los. Parlem d'alguns d'ells:

Raïm i panses

La dosi tòxica del raïm és de 32g/kg i de les panses, 11-30g/kg. Els símptomes són inicialment vòmits i diarrea, seguits de debilitat, set i dolor abdominal que acaben amb una fallida renal aguda a les 48 hores. El tractament consisteix en la inducció del vòmit i l'administració de carbó actiu per absorbir les toxines, juntament amb una administració intravenosa de fluids les primeres 48 hores per intentar evitar la fallida renal.

Cafeïna

La cafeïna es troba als grans de cafè, al te, a begudes energètiques i en algunes píndoles dietètiques. En quantitats moderades, pot produir agitació, vòmits, taquicàrdia, convulsions, desmais i, fins i tot, coma. El tractament altre cop consisteix en induir el vòmit i fer rentats d'estómac. Haurem

de donar medicaments per controlar el batec cardíac i sedants per calmar l'animal. També s'ha de sondar l'orina de l'animal perquè la cafeïna es reabsorbeix per la bufeta urinària.

Xocolata

A més de contenir cafeïna conté teobromina i un alt contingut en greixos. Les formes més tòxiques per als animals és el cacau en pols i les taules de xocolata per cuinar. Un gos de 10 kg pot veure's seriosament afectat si ingereix una quarta part d'un paquet de 250g de xocolata en pols, o bé la meitat d'una taula de 250g de xocolata de cuinar. Els símptomes seran molt semblants a la cafeïna. Igualment, l'alt contingut en greixos pot produir pancreatitis. El tractament torna a ser el mateix que en els dos anteriors tòxics comentats.

Xilitol

És una substància que s'utilitza com a substitut del sucre a algunes lliminadures o aliments de rebosteria. El primer símptoma de la intoxicació sol ser el vòmit, seguit als 30-60 minuts d'una baixada de sucre, amb debilitat i tremolors. Els casos més greus mostren dany hepàtic, amb petits coàguls i hemorràgies gàstriques. El tractament consisteix en administrar fàrmacs i fluids intravenosos per evitar el xoc provocat per la baixada de sucre.

Ceba i alls

Només suposaria un problema en el cas que un gos ingerís una cebeta sencera, un pot d'all en pols, o bé ingerint menjars amb petites quantitats d'aquests ingredients de forma repetida. Els gats en canvi són força més sensibles a aquestes plantes.

Tant la cebeta com l'all contenen tiósulfat, que destrueix els glòbuls vermells i produeix anèmia. Els primers símptomes són gastroenteritis amb vòmits i diarrea, l'orina és de color vermell, les mucoses pàl·lides i respiren molt ràpid i se'ls accelera el cor. S'ha d'induir el vòmit i donar carbó actiu per absorbir toxines. A més, s'han d'anar fent analítiques per valorar l'evolució de l'anèmia i si cal s'han de fer transfusions de sang.

Nous de macadàmia

La ingesta de 6 nous pot provocar un enverinament greu. Els símptomes són dolor abdominal, vòmits, genives pàl·lides, dificultat per caminar. Per sort, els signes de debilitat desapareixen a les 12-24 hores després.

Conclusió:

Hem d'entendre que no tots els aliments per a les persones són saludables per a les mascotes i cal que anem substituint els trossets de xocolata, grans de raïm, dolços... per premis i lliminadures especials per a animals.

Bon profit!

Com cura la civada?

Hola a tots i totes,

Ja fa més d'un any que porto la botiga de dietètica de Caldes. En números anteriors d'aquesta revista els meus escrits eren sobre consells de salut, bellesa i alimentació, així com de productes naturals que corresponen a cada estació.

A partir d'ara voldria dedicar algun número a donar a conèixer les plantes, aliments o substàncies naturals pel vostre benestar i salut, derivats de la natura que ens proporcionen tot allò que necessitem per tenir salut i bona energia. Com diu un llibre que m'agrada molt: La salut de la botica del Señor, de María Treben.

Avui us parlaré de la civada.

És un dels cereals més agradables que hi ha per la seva gran aportació de nutrients i les seves saludables propietats. Proporciona gran energia i és de fàcil digestió:

- La civada està indicada per quan es fa un esforç físic o psíquic ja que és rica en vitamines del grup B.
- Contribueix a calmar l'ansietat.
- Estimula les glàndules tiroides i ajuda així a metabolitzar correctament els greixos.
- Regula el sucre en sang i afavoreix l'activitat del pàncrees.
- És molt ric en fibresoluble.
- És de gran ajuda per reduir els nivells de colesterol LDL (dolent) ja que en dificulta l'absorció.
- Afavoreix la producció de llet en l'embaràs i la lactància.
- Prendre civada cada dia pot contribuir a reduir la pressió arterial alta.
- La seva riquesa en fibra la fa molt aconsellable per combatre

photol.com

el restrenyiment.

• És un aliment molt aconsellat per als esportistes ja que proporciona hidrats de carboni que són absorbits molt a poc a poc per l'organisme.

Informació nutricional de la civada (per 60 g.)

230 calories.

37 g. d'hidrats de carboni.

8 g. De proteïna .

Un 28% en vitamina B1.

Un 60% de manganès.

I, en menor quantitat: magnesi, fòsfor i ferro.

A més, la civada conté una rica diversitat de fitoquímics que actuen coma antioxidants i complementen les fruites i verdures quan es mengen junts.

Sabies que la civada...?

...és un esmorzar ideal per començar el dia amb energia? també és un aliat del sistema nerviós, capaç de calmar l'ansietat

i el nerviosisme. La civada conté una proteïna (avenina) similar al gluten, tot i que els últims estudis realitzats suggereixen que la majoria de pacients celíacs la poden tolerar.

La podem trobar en forma de gra de cereal per cuinar, en flocs, salvat, puré, beguda etc. Si volem que sigui d'elaboració biològica cal fixar-nos bé en el producte que estem consumint, per veure si realment ha seguit aquest procés biològic.

Moltes gràcies a tots i totes, us desitjo un molt bon estiu!

Nuria Arrufat Gallardo

Dietista, fitoteràpia, massatge, terapeuta floral Bach i estètica natural

Dietètica de Caldes
Salut, alimentació i estètica biològica

Naturopatia
Herboterapia
Diètes personalitzades
Alimentació per celíacs
Productes macrobiòtics
Flors de Bach
Estètica natural

C/ Termes Romanes 17-19
Caldes de Malavella 17455
Tel 972 47 24 27
dieteticadecaldes@gmail.com

EXCURSIONS

RUTA DE LES ERMITES

Quart tram: Des del trencant que es divideix per anar a Sant Maurici o continuar la pista de les Mateues, a l'alçada de Ca l'Amargant i Can Pega, fins arribar a Caldes a la Plaça de la Selva on comença i finalitza la ruta de les Ermites.

Ressenya: Pere Serrats

Mapa: David del Rio

Fotos: Albert Torrent

Col·laboració: Club Excursionista de Caldes

Longitud: 15km

Durada aproximada a peu: Unes 4 hores, aproximadament.

Bici: Excursió apta per fer-la en bici.

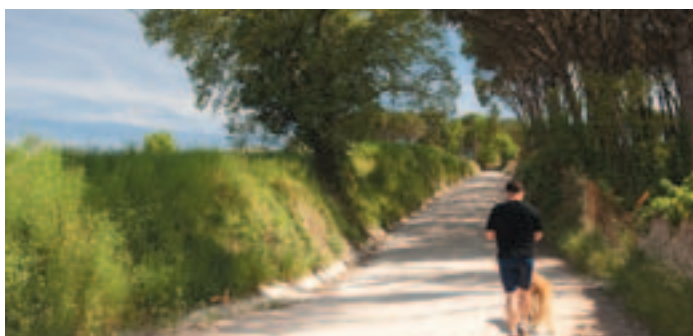
COSES A DUR:

Aigua, menjar, impermeable o paraigües, roba d'abric per si de cas (mai no sobra) i mòbil per si hi ha algun imprevist.

LES MARQUES:

El tram d'aproximació segueix la ruta de la riera de Santa Maria (color verd i blanc) fins a enllaçar pròpiament amb la ruta de les ermites (color groc i blanc) que coincideix un tram amb la ruta de Terra Negra (color blanc i blau). Passat Sant Maurici, trobarem exclusivament marques de la ruta de les ermites.

00 Sortim de la plaça de la Selva per l'oest i trobem el c. Mestre Mas Ros, girem a la dreta cap a la Plaça del mateix nom, la creuem seguint la mateixa direcció i trobem el c. de les Mateues. Continuem en la mateixa direcció i al cap de poc trobem una pujada sense asfaltar amb una pineda a la dreta, aquí sortim del nucli urbà (foto 1). Aquesta pista ens portarà (en 2km) a l'enllaç de la ruta de les ermites. Ignorem tots els trencants seguint la mateixa direcció.

Senyalització de la ruta de la riera de Santa Maria.

Deixem la ruta de la riera de Santa Maria i enllacem amb la ruta de les ermites i i amb la de Terra Negra.

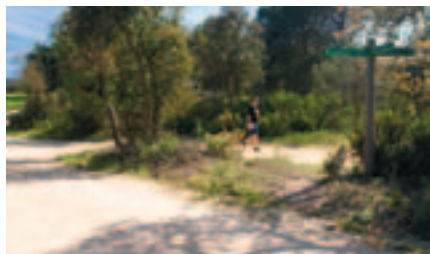
Senyalització de la ruta de les ermites.

CONSELLS:

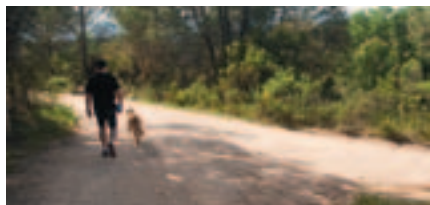
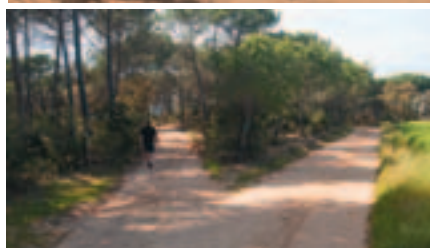
- Estigueu al cas del camí que seguiu. En cas de trobar una cruïlla o dos camins, fixeu-vos en quin està senyalitzat amb la marca que us interessa.
- Si deixeu de veure marques durant cinc o deu minuts, reculeu fins que refeu el camí. Segurament que us heu equivocat.
- Aviseu a coneguts sobre la zona on aneu i mireu d'anar acompanyats.
- Aneu sempre amb temps de sobra per si surten imprevistos
- Aneu per l'esquerra dels camins. Així veureu venir els vehicles per davant.
- Respecteu l'entorn i deixeu els llocs per on passeu igual o millor de com els heu trobat.
- Si sou discrets, serà més fàcil d'observar animals.

20' En una zona planera tenim camps a la nostra esquerra, al final del tram trobem una petita pujada i una petita casa a l'esquerra. Més endavant a la dreta tenim camps i una casa de pagès, Ca l'Amargant. Seguim i trobem una altra petita pujada, uns 300m més endavant després d'un lleuger descens, trobem el pal amb cartells indicadors de la ruta de les ermites que ens apunta la direcció cap a Sant Maurici.

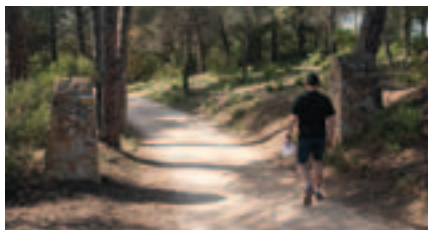
30' Enllacem amb el 4rt tram de la ruta de les ermites. En el trencant que hem trobat el pal indicador, girem a la dreta, agafant una pista que ens porta en sentit contrari del que venim (foto 2). Seguim els senyals blancs i grocs de la ruta de les ermites.

36' Trobem una pista que ens creua, a davant hi tenim camps i veiem la part de darrera de Ca l'Amargant. Agafem aquesta pista girant a l'esquerra que passa entre camps (foto 3). A la dreta ens queda la casa de Can Pega, fem un revolt a la dreta i 50 metres més endavant agafem un trencant a l'esquerra (foto 4). Al cap de 100 metres continuem en el mateix sentit deixant un trencant a la dreta. (foto 5). Davant nostre veiem cases de la urbanització Malavella Park. Seguim la pista sense agafar cap trencant. Deixem a la nostra esquerra l'entrada del Mas Arús, amb una cadena que barra el pas.

55' Trobem a dos pilars de construcció a cada cantó del camí (foto 6), iniciem una baixada que ens porta a una cruïlla on trobem un pal indicador (foto 7), seguim en el mateix sentit i al cap de pocs metres després d'un revolt veiem Sant Maurici.

1h 03' Sant Maurici (foto 8) podem visitar l'entorn de l'Ermita i les ruïnes del Castell de la Malavella, que estan dalt del turó.

Retornem a la pista d'on venim i la seguim continuant el mateix sentit que portàvem, deixem Sant Maurici a l'esquerra. La pista fa baixada.

1h 18' Trobem un trencant i davant nostre un pal senyalitzador que ens indica que hem de girar a l'esquerra (foto 9) i deixar la baixada que tenim a la dreta i ens porta a l'entrada de la urbanització de Malavella park..

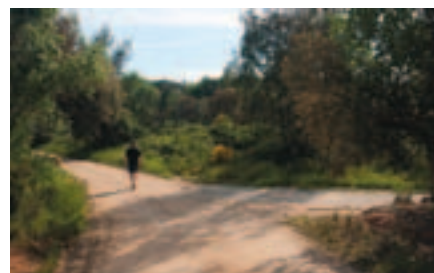

1h 25' La pista ens porta a travessar la riera de la Malavella. 50 metres més endavant deixem la pista principal per agafar un trencant a la dreta (foto 10). Al cim nostre tenim un talús que fa de

presa a la bassa de Can Llop. Ens enfilem per una pista més deteriorada i amb xaragalls, que va pel mig del bosc.

1h 37' Sortim del bosc i trobem un trencant que baixa a la nostra dreta entre els camps de Cal Sant, la casa de pagès que veiem davant nostre. Baixem per aquest trencant i anem a trobar la pista que ens creua passant per sota els camps. L'agafem girant a l'esquerra. Pocs metres més endavant deixem una pista asfaltada que comença a la nostra dreta i que ens portaria a la depuradora (foto 11).

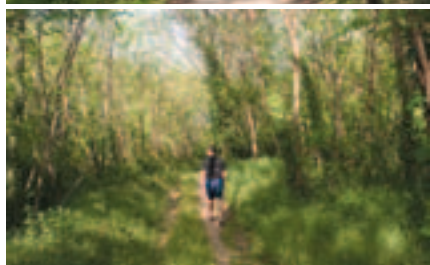
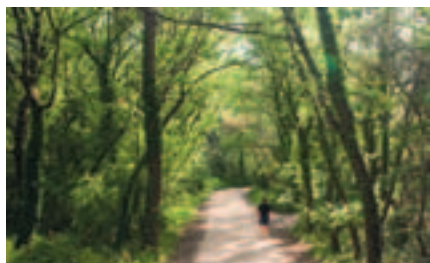

Seguim la pista que entra a bosc, ignorem els trencants a dreta i esquerra i anem baixant

1h 58' A la nostra esquerra trobem camps i més endavant una casa de pagès amb més d'un edifici, Can Ramada. Continuem en el mateix sentit, en una baixada que progressivament es fa més dreta.

2h 05' Acabem la baixada i just quan comencem el tram planer (foto 12), agafem un trencant a la dreta que deixa la pista principal. Un cartell ens indica que en aquesta direcció trobarem el Molí d'en Xibert. Trobem aquesta casa 200 metres més endavant, on el camí fa un revolt i canvia de

sentit. Fem una llarga recta al mig dels camps i girem una mica i trobem arbres que voregen el camí, primer pollancre (foto 13) i més endavant acàcies, a la nostra esquerra tenim el sot per on passa la Riera Santa Maria i més amunt el talús de la via del tren.

Deixem els arbres i tornem a tenir camps al cantó dret. Trobem una tanca d'un camí que va a una casa, Can Costa de les Bardisses, a l'altra cantó de riera. 200 metres més endavant agafem un trencant a l'esquerra que baixa per travessar la riera (foto 14).

2h25' Travessem la riera per un petit pont de fusta. Seguim endavant al mig dels camps, fem un revolt i puguem a la via del tren per travessar-la per el pas a nivell. Seguim la pista que tenim a davant i a uns 150 metres trobem una cruïlla, agafarem la pista que puja a la nostra esquerra (foto 15).

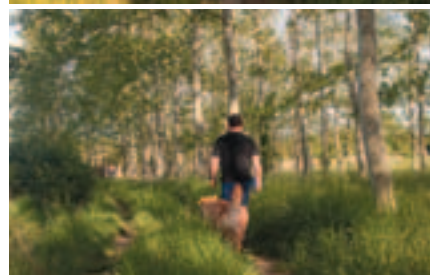

Al final de la pujada ignorem un trencant que ens surt a l'esquerra. Fem un tros planer i 50 metres més endavant deixem un trencant a la dreta. Iniciem la baixada, sortint del bosc i caminant al mig dels camps (foto 16) excursió-16, fem un revolt a la dreta i pugem per la pista cap a una casa que ens queda davant, Can n'Aulart. Des de la nostra posició, a la dreta de la casa hi ha la petita ermita de Sant Sebastià (foto 17).

2h 45' Ermita de Sant Sebastià. Continuem per la pista per on hem vingut, seguint la mateixa direcció que portàvem. A 100 metres trobem una casa a mà esquerra, Can Mas. Tot just passat la casa trobem un trencant a la dreta i l'agafem, deixant la pista principal (foto 18). Fem un tros d'uns 200m fins a les cases de la urbanització Llac del Cigne (la bassa de Can Matllo), el camí gira a la dreta i trobem un rètol de camí particular- per on passen els cotxes que van a la casa que ens queda a la dreta. Seguim endavant, en la mateixa direcció, seguint les cases de la urbanització i deixem el camí amb grava per passar a un camí herbós i deteriorat (foto 19). Deixem les cases, passem pel cantó d'una torre de llum i entrem en una arbreda de plàtans (foto 20), en sortim per passar als prats de Sant Sebastià. En època

de pluges aquesta zona es converteix en una mena d'aiguamolls. Travessem aquests 100m de prat i trobem una pista, també d'herba i l'agafem girant a l'esquerra en direcció a una caseta de bombament d'aigües residuals (foto 21). La pista ens porta a l'entrada de la urbanització pel carrer Llevant.

3h 05' Trepitgem l'asfalt de la urbanització i seguim pel carrer en el mateix sentit que ens portava l'últim tram de la pista (foto 22). El carrer es manté recte durant 600 metres fins a fer un revolt a l'esquerra, girem sense agafar cap trencant. 50 metres més endavant ignorem el c. Puigmal, que trenca a l'esquerra (foto-23). Fem un altra tram de 50 metres i agafem el carrer que surt a la nostra dreta, amb fanals de vidre de globus a la vorera. A la dreta hi tenim camps. Continuem en línia recta fins passar al cantó d'un parc infantil i veure unes pilones

de ferro al final de l'asfalt. Les passem per continuar per la pista al mig dels camps. Veiem la carretera davant nostre (foto 24).

3h 25' Atenció!

Hem de creuar la carretera i girar a la nostra dreta fins el trencant que tenim 80 metres més endavant on girarem a l'esquerra (foto 25). Compte! com a vianants hem de circular per l'esquerra de la via. Un cop hem agafat el trencant, aquest tram de carretera

ens porta recte fins la deixalleria, la passem i trobem un trencant a la nostra dreta que ens porta al túnel de pas de vehicles sota la via (foto 26). Hem enllaçat amb la sortida de la ruta de les ermites.

3h 35' Travessem el túnel sota la via del tren. Continuem endavant en el mateix sentit i anem per la vorera dreta de l'avinguda Dr. Forest (foto 27). Girem a la dreta seguint la vorera i deixem l'avinguda per anar a la carretera de Llagostera. Travessem la riera i en el primer semàfor que trobem, girarem a l'esquerra per travessar la

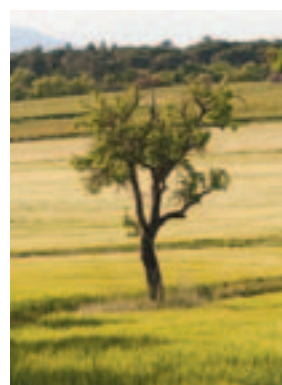
carretera pel pas de vianants (foto 28). Anem a parar a les instal·lacions de la policia municipal (antiga oficina de turisme).

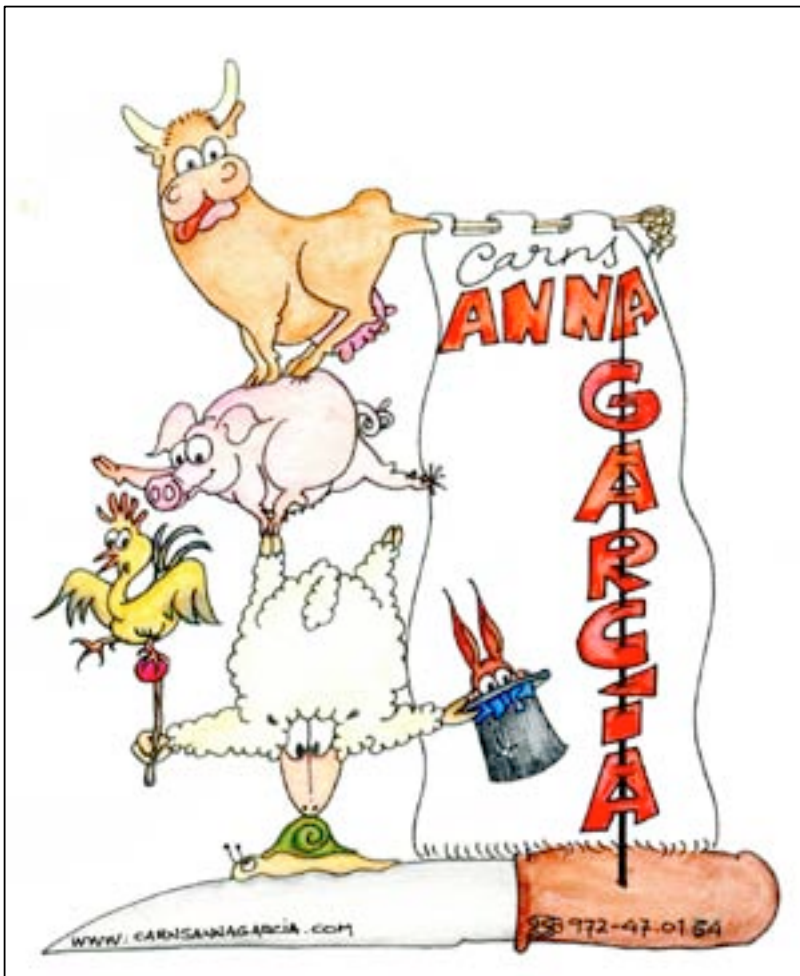

Continuem en el mateix sentit, passem la rotonda i seguim pel carrer 11 de setembre. Tenim el SES de Caldes a la dreta i l'escola La Benaula a l'esquerra. Al final del carrer girem a la dreta per agafar el passeig de Ronda. El seguim durant 200 metres i arribem a l'avinguda Sant Maurici, girem a l'esquerra i 60 metres més endavant a la nostra dreta tenim el passatge, sota un edifici, que entra a la Plaça de la Selva.

3h55' Plaça de la Selva

Hem trobat durant l'excursió

**HEM
CANVIAT LA
NOSTRA
IMATGE,
PERÒ
CONSERVEM
EL NOSTRE
TARANNÀ I
MOLT BONA
QUALITAT!!**

Tenim productes de Girona, casolans, artesans i ecològics: embotits, botifarres, hamburgueses, croquetes, farcits, melmelades, salses, iogurts i un ampli i deliciós assortiment de menjars casolans cuinats i molt més...

Tots els productes són de primera qualitat i estan elaborats a casa nostra amb molta cura.

Podeu comprar els nostres productes presencialment a la botiga (C/. Santa Maria, núm. 3, Caldes de Malavella) i a la nostra plana web carnsannagarcia.com.

US HI ESPEREM!!

Disseny de la nova imatge corporativa realitzat per trijornidi,sl.(Pl.Sant Esteve,3. Caldes de Malavella)

AQUAE

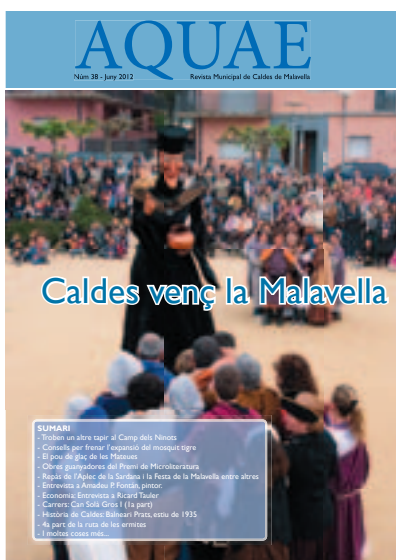
Des de l'Ajuntament volem un Aquae fet per tots i més interessant.

Per això us convidem a col·laborar-hi.
Ho podeu fer formant part del Consell de Redacció, participant en seccions o aportant idees o suggerint continguts

Estem buscant persones que ens passin dades meteorològiques de Caldes!

Ens podeu contactar de les següents maneres: aquae@caldesdemalavella.cat / 627887765

L'Aquae ofereix espai per a la publicitat a partir de 15 €!
Promoveu el vostre comerç, empresa o negoci i, de pas, ajudeu a finançar la revista municipal!
Per a més informació, adreceu-vos o truqueu a les oficines municipals (972 47 00 05)

Subscriu-te de franc a l'AQUAE

Si voleu rebre còmodament i de forma gratuïta l'Aquae, envieu-nos un correu a l'adreça aquae@caldesdemalavella.cat indicant el vostre nom i cognoms i l'adreça postal, o bé truqueu a l'Ajuntament.

Per altra banda, podeu també recollir la revista municipal de Caldes a través dels diferents punts de distribució: Ajuntament, Biblioteca, oficina de turisme, dispensari, llar de jubilats "Casa Rosa", servei de recaptació, llibreria Solés i llibreria TAU.

Autor: Vicenç Vilà Serra. Realitzada als prats de Sant Sebastià.

Si t'agrada fer fotos i en tens alguna sobre Caldes, fes-nos-la arribar a aquae@caldesdemalavel·la.cat, juntament amb el teu nom i cognoms i una breu descripció de la foto. Pot ser d'activitats que es celebren a Caldes, de natura, d'edificis... D'entre les que rebem, en triarem una per col·locar-la a l'última pàgina de la revista!

CALDES
DE
MALAVELLA